

EPICEDIA

*In luctuosissimum obitum Magni
illius Theologi,*

**DN. FRIDERI-
CIBALDUINI, SS. THE-
OLOGICÆ Doctoris ac Professoris
Academiæ Wittebergensis primarii, Ec-
clesiæ verò Superintendentis generalis
ac Consistorij Electoralis Assessoris
meritissimi:**

testandi doloris ac desiderij

ergo

ab

**Amicis, Collegis, Discipulis, Filiis ludenti-
bus ac mærentibus scripta & composita.
*Cum gratia & Privilegio Elect. Saxon.***

**WITTEBERGÆ,
Sumptibus ac Typis IOHANNIS GORMANNI,
ANNO M. DC. XXVII.**

Decorative border of repeating floral motifs.

Decorative border of repeating floral motifs.

M E I S N E R V M sequitur B A L D V I N V S !
 L E V C O R I S aures

Arrige, Theiologi sic abière tui.

Theiologi magni, totum celebresq; per orbem,

Quæis posthac forte es vix habitura pares.

Ambo D E I donis instructi, dotibus ambo

Eximii eximiis prævaluère sacris.

Ambo Lutheri cathedram ornauère, gregemq;

Eloquiis sanctis instituère D E I.

Ambo videre D E V M cupientes, orbe relicto,

Præproperante gradu Cælica regna petunt.

Luge ô Lutheri suggestum! Academia Tota

Luge! Et ploratu funera bina dole.

Suspira, ut lapsas viduata Ecclesia vires

Colligat, ac Domini mox recreetur ope.

Insta, ne pergant discedere sacra docentes,

Si Tibi consultum Levcoris alma cupis.

Sic verbum Domini porrò purissimum habebis:

Acaurâ poteris prosperiore frui.

Lubens, sed lagens scrib. Dressdæ,

D. Hoe,

Serenissimi Domini Elect. Saxon. Theologus

pro tempore Aulicus primarius.

D Efflet jam, Balduine, tuam gens Misnica mortem:
 Namq; virum tantum sustulit una dies.

Sed non una dies famam, nec scripta relicta
 Abstulit; hæc nullo stant moritura die.
 Scilicet & noster Balduinus vivit in arce
 Ætheria, in CHRISTI vivit, ovatq; sinu.
 At DEUS hic serves nostros, aliosq; subinde
 Mittas Pastores, Theologosq; PARES!

Gottfriedus Reuter / D. p. t.
 Academiae Rector.

NON mors, sed DEVUS est, qui te Balduino removit
 Terris, etsi Ates jussio visa mæne est.
 Nec, si te novi, renuis parere Iehova,
 Cum melior detur conditione datâ.
 Omnia quâ cernis firma undiq; & undiq; sensus
 Letitiæ. Hic, dices, dulce manere mihi.
 Quin nosmet, cælum spirantes, ultima demus:
 Molliter ossa cubent, Frater amande vale.

Vincentius Schmuck D. Superint.
 Lipsensis.

NONdum MEISNERI discessum eluxerat albis,
 Et vexit lacrymas labilis unda novas,
 Occidit ut Witebergensis stella altera cœli,
 Quæ latè roseum sparñt in orbe jubar.
 Ore gravem, linguâ suavem, doctoq; profundum
 Pectore, qui meritis claret ubiq; suis,
 BALDVINUM dico, quem nunc caligine merſa
 Deplorant passim pulpita, templa, Scholæ.

O fatum! ô magnam-jacturam! ô flebile damnum!

Quod nisi Jhova lever, nemo levare potest.

Hunc igitur cuncti devotâ mente rogamus,

Ut BALDVINI aliis Spiritum inesse sinat.

Condol. Ergò F.

Polycarpus Lyserus D.

Ordiar unde tuas, Baldvine vir Enthec, laudes,

Quæ tanto superant nomine ab exequiis?

In te Suada fuit, torrens & copia fandi,

Et nil proposuit res nisi sermo meras.

Præstans linguarum donum, celebrisq; poësis,

Quæq; omni Sopsie parte reperta tenet.

Fraudum solvendis acie, accommoda nodis,

Ac gladio verbi prompta secare plicas,

Imitûs & sacros in viscera didere textus,

Ut penitos sensus quisque videre queat.

In praxi præsens animus, consultaq; verba,

Conscia ne quomens impete forte cadat.

Vita gravis, mores nec decolor ulla notabat

Fama; cato zelus caldus amore DEL.

Talis eras; quâ iussus eras statione, peracta

Talia militiæ sunt monumenta super.

Hinc queritur lacrumans (Quid enim nisi lacramare stat)

Capta tui æstimio Nominis Eusebie:

*Ab cur annorum tot non datur addere telam,
 Quot nostrum punctis omnium habere meres?
 Sed benè te, benè te; qui sic contagia mundi
 Linqvis, & in Domini calica gaudia inis!
 Nulla dies memori benefacta hac eximet ævo,
 Si quis amor recti sit modò, si qua Fides.*

*Supremis Honoribus Celeberrimi viri & in
 Christo Fratris Collendissimi dicavit
 Henricus Höpffnerus D. & in Academia
 Lipsiensi S.S. Theol. Professor publ.*

ET quoque Tu, BALDVINE, cadis, sequerisq; beatum
 MEISNERUM: sed ut hic, sic cadis ante diem.
 O Spes fallaces! quibus æquum Nestoris ævo
 Spondemus sp̄cium, perpetuosque dies:
 Omnia sunt pulvis, sunt umbra: quid? omnia sunt nil,
 Seu vitam spectes, seu bona, sive decus.
 Tu, vir, ob aureolas divino pectore dotes,
 Perpetuo Lachesis stamine dignus eras.
 In te vis mira ingenii, rarissima mentis
 In te acies, magni judiciique vigor:
 Dexteritas verum tradendi, copia fandi
 In te suavis erat, lectio multa & erat.
 In schola & in templo pendebat ab ore docente
 Sedulitate pia, concio densa tuo.
 Antiquæ virtutis honos, fideique corona,
 Justitiæ cultor, fraudis & ultor eras.

Officiis veræ fidei, pietatis & almæ
 In te foecundis fructibus arsit amor.
 Ergo omnes meritò lugent, atque ubere lessu
 Flent, te spe citius, proh dolor, orbe rapi.
 Te dolet ordo sacer properato funere tolli,
 Te pietas, candor, te vocat alma themis.
 Quæ nostræ clamant jactura futura salutis,
 Quæ subitæ turbæ, quæ mala, quæque vices.
 O votis adversa piis Mors invida, nullos
 Quæ superesse bonos Marte vel arte finis!
 At tu jam curis liber, vitæque periculis,
 Pace poli frueris, colloquioque DEI.
 Corpus humi positum Supremi habitacula diei
 Expectet flammis æmula, Phœbe, tuis.

Jacobus Martini S S. Theol.

Doct. & Prof. publ.

LESSUS

in obitum adm. Rev. CL. excellentissimiq. Viri,

Dn. FRIDERICI BALDVINI, SS.

Theol.D. & in Witebergensi Academiâ Prof. Primarii &
 Senioris, Eccl. Pastoris ac Superintendentis, qui Calendis ipsis

Maji anno hoc luctuosissimo 1627. è mortali vitâ egressus est, fato
 sibi quidem beatissimo, bonis autem omnibus acer-
 bissimo & omninosissimo.

*Ed quotus est, hæc qui superum satis æstimet iras!
 En quot Semideos tellit ab orbe Deus!*

*Magnorum
 Theologorum
 intra hos 13.*

Ut

annos obitus
in vicinia.

D. Egid. Hun

D. Corne. Becc.

D. Daß. Kung

D. Zaub. Schil.

D. Salo. Gesn

D. Georg. Myl

D. Poly. Lyser

D. Ioh. Förster

D. Leon Hü. t

Lic. Ioh. Mül

D. Burc. Harb.

D. Geor. Wei.

D. Steph. Gerl.

D. Geor. Sig69

Ut vix præ lacrymis, chartam quæ flumine tingunt,
Depingi possint tot nigra fata virum.

O mihi non umbras luna, Solis vè labores,
Iam refer in numeros, sub digitos vè voca;
Hos potius tantos defectus, tanta colorum
Schemata pestilium, quæ potes arte, nota.

Sol rediit vicies ac ter, cum mersus in umbras
HUNNIUS, Albiaci Phosphorus ille poli.
Nostra sed occiduo simul hæmisphæria motu,
Declinant spacio lumina terna brevi:

Tu, BECCERE, lyræ, tumentis acumine, RUNGI
Tu, SCHILTERE, diæ clare piæq; manu.

Nec mora: GESNERUS subitis involvitur umbris;
Is, qui viva Patrum Bibliotheca fuit.

Tuq; MTLLI, referens animis Zeloq; Lutherum,
Fructibus eximiis tuq; LTSERE, gravis.

Hinc cum FÔRSTERO lingvarum lumine claro,
HÛTTERUS gemino dignus honore, cadit.

Hinc cum MÛLMANNO, quo vix argutior alter,
HARBARTUS, quo vix doctior alter, obit.

Nec satis; aureolo Chrysosthomus ore, GEORGI
Tu quoq; WEINRICHI climata nostra fugis.

His igitur tantis Eclipsibus anxius, atras
Fundit aquas Albis, fundit Elyster aquas.

Sed quotus est hominum, lacrymas qui fundat acerbis!
Latius ergo mali serpit opaca lues.

Nam te, GERLACHI, nam te, SIGWARTE, Tubingæ
Sidera, præcípites linea mortis agit.

ANDREASq; comes vobis OSIANDER, & illi
 HAFFENREFFERUS, signa gemella poli.
 Et quid IENA dolet? facie viduata DEBELI,
 Et face REUDENI, ceu patris orba sui.
 Nec spargit radios PETRUS PISCATOR, Hebraea
 Mercurius lingua; quantus is ergo dolor!
 Argentina suos ut luget Orionis ignes!

MARBACHIUM, PAPPUM; jam quid uterq;
 cinis.

Quò se BECHTOLDUS? quò se TAUFREERUS?
 Horizon

Occuluit tantos, lucida signa, viros.
 Et quis nescivit Deltoton in axe Rosarum?

O quam non simili jam micat ille modo!

Excidit è roseo LOBECHIVS ignis Olympo,

Et BACMEISTERI flamma corusca perit.

Lux AFFELMANN Inimis ab citò raptà sub umbras;

Et GROSHENNING Innox habet atra jubar.

Impius & fatuus fuerit, tot ab aethere labi

Qui sine prodigio sidera posse putet.

Luminibus Giessa quid vidit pulcrius aether?

HELVICO? sed & hunc Cephea terra tegit.

Et WINCKELMANNO? sed & hic Olor obrutus umbris:

MENZERO? sed & hic Pegasus acer obit.

Quid? quod MEISNERVS numeri fax aurea primi,

Iam quoq; cor referens luce Leonis, abest.

Ergo ad Leucoreum Caligo revolvitur axem,

Astrag; sub terram vix satis orta rapit.

D. And. Osiand.

D. Matt. Haff.

D. Joh. Debel.

D. Amb. Reud.

D. Petr. Pisca.

D. Phil. Marb.

D. Joh. Papp.

D. Joh. Becht.

D. Joh. Tauf.

D. Daß. Lohcc.

D. Luc. Backm.

D. Ioh. Affelm.

D. And. Grosh.

D. Christ. Helv.

D. Joh. VVin.

D. Bal. Menz.

D. Bal. Meisn.

B. Frid. Baldu

Ac quasi pœniteat damni, BALDVINUS eadem
Corripitur, nostræ Cassiopæa schola.

Non si pulmones miser in suspiria solvam,

Hoc satis egererem triste doloris onus.

Crede mihi WITBERGA, malum portenditur ingens,
Id nisi præversum, vi pietatis, eas.

Cum Solymis longo tot mitteret ordine vates,

Rursus & ingrato tolleret orbe Deus;

Proh quot pœnarum tituli! quæ lerna malorum

Infestas celeri sorte secuta vices?

Ergo tuis damnum cervicibus imminet (eheu!)

Quod tenebrosa poli, Leucori, signa notant.

Nam perpendiculo vertex tuus uritur illis,

Dum MEISNERUS obit, dum FRIDERICUS
obit:

MEISNERUS moritur, pius ac argutus Vlysses,

Heu aciem nostram quanta pericla manent?

BALDVINUS moritur, præstans ac fortis Achilles,

Heu classẽ nostram quot fera damna manent!

Hic cum doctrinâ pietas certabat, & unâ

Quæ facerent magnum singula nomen, erant.

Consilium sapiens, promptæ faciundia lingua,

Ingeniũq; acies, judiciũq; penus.

Integritas vitæ, non ficta modestia morum,

Candida mens, facies lata, benigna manus.

Hi duo depereunt; quanto tibi, Leucori, damno!

O quam deberes milite malle premi!

Quinq; ferè jam nunc HALA pondera contulit auri,

Quæ tonnas vocitant, Marte subacta fero.

Nec tamen hæc tanti jactura putanda, duorum
 Quàm tibi quæ celeri funere facta virum.
 Olim dicebam, cum Te, WHITEBERGA, viderem,
 Vix est in toto sanctior orbe locus.
 Hic sunt tot Cineres, hominumque tot ossa piorum,
 Immò tot in vivis lumina semper agunt;
 Ut quasi celestis videas Collegia Vitæ,
 De quibus: hic pulchrum est, hic habitare juvat.
 At jam facta tibi quantum difformis es ipsi?
 Ut vix Leucoreo Leucoris ulla solo.
 Nam quid eris tandem? Heroum nisi grande sepulcrum,
 Ipsiusque tui larva futura brevi.
 Quod scelus ergò tuum? læsi quæ crimina IOVÆ!
 Ut tantis in te se viat ille minis!
 Scilicet ingratos animos pro munere tanto
 It castigatum vindictisq; petit.
 Summorum vilis nimis est annona virorum,
 Quos tu susque ferè, Leucori, deq; facis.
 Nam tot Semideos quàm censu ponis inani?
 Quàm Tibi seu vivant, seu moriantur, idem est?
 HUNNIUS, inquis; obit! quis jam succedet eidem?
 Occumbit MTLIUS, præco quis alter erit?
 BALDVINUS moritur, cathedram quis sessor habebit:
 Scilicet hos gemitus plebs tua ducit iners.
 Quàm leve iudicium de tantis casibus? iras
 Ab hos esse puta Numinis, esse minas.
 Crede mihi quovis non nascitur HUNNIUS anno,
 Non MTLIUM quævis silva vel hortus habet.

BALDVINO similem vix axe videbis Eoo,
 Cur non ergo magis vulnera tanta dolent!
 Millibus è multis tibi selectissima Princeps
 Nomina, non quovis edita mittit agro.
 At tibi tam gravium facilis jactura virorum est,
 Larga velut parium crescat ubiq; seges.
 Sit verò: Latice sed quod neq; dogmatis ipsos,
 Quos fundunt linguâ divite, grata bibis.
 Ambrosiam, verbiq; dapes quod negligis almi,
 Conculcans saturo pabula leta pede;
 Balsama, quod proprio largis tibi messibus borto
 Nata, paras aliis, fœda. Sed ipsa manes,
 Invidiis ardens, fastu levis, ebria luxu,
 Efferat luxurie, turpis avaritiâ;
 Id verò savas accersit ab æthere penas,
 Non impunè licet temnere, crede, Deum.
 Quot sunt, quotidie qui vivunt orgia Bacchi?
 Nec vicinorum tristia fata vident!
 Sape quot insani resonant de nocte boatus,
 Immò die claro quem pudet esse levem?
 Priscus abest habitus, meretricia vestis honori est,
 His etiam, qui fors nil meretricis habent.
 Se fucis pingunt, fiscoq; libidinis illo
 Alliciunt juvenum nescia corda doli.
 Luxurie nidum, mentis vexilla superba,
 Sic igitur juvenum publica cura fovet.
 Nec reliquam scelerum Camarinam duco movendam,
 Tangenda aut elegis ulcera fœda meis.

Ab mores inquire tuos, ab excute vitam,
 Si sapias, & precibus numina flecte piis.
 Non linguae tantum, sed morum nisibus ora,
 Pectore nam mavult, quam Deus ore coli.
 Spiritus est, non verba placent, sed Spiritus illi
 Mens est, non fucos, facta sed ipsa videt.
 Id nisi praestiteris maturius, ilicet actum est,
 Urbibus ac aliis verbera plura feres.
 Ad caelum subvecta, rues dejecta sub orcum,
 Tot monitus surda ne, precor, aure cape.
 Sunt qui fausta tibi, firmosque precantur honores,
 Myrias est hominum, quae tibi lata vovet,
 Ob sanctam Cathedram, Sophies ob pulpita summae.
 Tu modo ne scelerum vota retunde notis.
 Si tibi cum vitiis bellum, pax mœnia cinget,
 Si pax cum vitiis, mœnia Marte ruent.

At tu magne Deus, senis ô Rex unice mundi,
 Et gregis ELECTOR DUXQUE COMESQUE tuus.
 Hunc ô ne montem meritis ulciscere pœnis,
 Nec vitem serva grandine perde tuam.
 Sed memor affectus in nos & cordis aviti,
 Ob paucos toti parte faveque gregi.
 Sunt tamen hic aliqui, sunt qui te nosse laborant,
 Has ô pupillas alveolosque fove.
 Non erit ulla dies, ego quin te prosequar hymnis,
 Coniuge cum natâ submodulante sonos

*Immò tibi multos adducere nitar alumnos,
 Qui tua perpetuâ Numina laude vehant.
 Parce precor nobis, averteq; signa furoris,
 Utq; tot ominibus fac sapiamus, Amen.*

Ita gemit, ita vovet, atq; utinam ita speret!

Paulus Rôberus SS. Th.D. & PP.

*Cujus & sequens elegidion in honorem
 sui BALDUINI.*

U^T virtutis honor comes est, ita livor honorum,
 Qui malè vel summis dicere semper amat,
 Et cum non possit producere crimina, navos
 Obiicit, ac omni proluit ora luto,
 Se nitidum nostris facturus sordibus, ausus
 A celoturus ventris odore suos.
 Sic dum BALDUINUM novit super æthera ferri,
 Vult aliquâ saltem labe notare virum.
 Hunc, ait, hunc opifex genuit, subtexere pelles
 Vestibus, ac humili vellera doctus acu.
 Vah quàm pungis eum! tibi si Maxentius effrons,
 Aut Polyphemus iners, leno latrove, pater,
 Pellice si natus, quod laudi ducis, & arti
 Pellicæ præfers, ingenuoq; toro,
 Magnam nomen habes, en ut trabe pendet ab altâ
 Progenies! ut te stemmata longa decent!
 At nostrum thalami pudeat, quo prodit, honesti!
 Sitq; probro, nasci progenitore probo!
 Heus tu! nonnè Dei mos est, è sordibus altis
 Tollere, qui claudant regis utrumq; latus?

Quid

Quid tibi Willigidem loquar! aut Agathoclea regem?

Hic patriis ollis nobilis, ille rotis.

Sfortia Dux præstans annon patre natus agresti?

Justinus Cæsar nonne bubulcus erat?

Quis DAVID? Opilio? quæ fors insignia? pelles:

Quis pater illius? nonne colonus agri?

Quos numerabat avos? pictos quibus Amphitheatris?

E pastoritio stemmate natus Amos!

Annon & PAULO fuit ars manutaria? scenas

Consuras corio (quod docet ille) dedit.

Nec genus aut abavi Magnum decuere LUTHERUM,

Sed fulsit radiis, Sol velut, ipse suis.

HUNNIUS ante alios obscuro nobilis ortu;

Nam pater haud opifex, sed vigil urbis erat.

Et tamen hunc tantum Mystam, vigilemque supremæ

Sortis in urbe Dei, protulit ille vigil.

CHEMNICIUS tantus! vicino nactus agello

Brizenam patriam, lanificemque patrem.

Nec Patris aut generis piguit puduitve JACOBUM

ANDREÆ, satus est quod genitore fabro.

Quid plures referam? quid te Clarissime SCHNEPFI?

Te SCHEGKI? æternâ nomina digna cedro?

Nec vos cum multis titulos jactatis avorum,

Sed propriæ solidas nobilitatis opes.

Unum addam ac alium, genuit quem PELLIO felix,

Et sic BALDUINO conditione parem.

Te demiramur ZWINGERE, tuumque theatrum,

Nobile quingentis, quos habet, historicis.

Sed qui tam celsam poterat pater indere mentem,

Non nisi velleribus PELLIO clarus erat.

CONRADI legimus PELECANI Biblia, summas

Fontis & Hebræi deveneramur opes.

Insevit tantos sed qui pater indolis ausus,
 Non nisi PELLICEA nobilis arte fuit.
 Et CONRADE tuos legimus GESNERE labores,
 Cunctaq; posteritas, si qua futura, leget.
 Tanta sed impressit quis dignis pectora membris?
 Non nisi qui PELLÉS jungere norat acu.
 Vilis & ut tantos anser strepat inter olores,
 Nec meus ipse parens HAC fuit arte rudis.
 Qui pietate tamen cives cum vinceret omnes,
 Et decus & fulcrum totius urbis erat.
 Hinc cum fratre mini satis integra messis honorum,
 Et nisi degeneres, æthere major erit.
 Nimirum dictum est: FLOREBIT NATIO JUSTI,
 Non dictum, FELIX NATIO DITIS ERIT.
 Et cum PELLICEO nostros vestiret amictu
 Numen Avos, dictæ præstitit artis opus.
 Hinc didicit lanam subtexere primus alutæ
 Fons omnis nostræ nobilitatis, Adam.
 Cum sacra fecissent, de pellibus ecquid ovillis
 Annon vestitus constituere genus?
 Et quantum decus est, spoliis ornare ferarum
 ELECTORALES Cæsateasq; togas?
 Quod si non leges tantum, sed & arma decorum
 Nomen habent, satis hic nobilis ordo virum;
 Nam quæ, Mome, manus adeo, quæ brachia sordent,
 Sentires vellem, si qua palæstra vocat.
 Seu cuperes hastâ, seu vulnus acinace mallet,
 Cæsim vel punctim, non tibi terga darent.
 I nunc ac obelum BALDUINO fige, quod ortu
 Non sit in hunc mundum nobiliore satus.
 Nobilis ille satis, thalamo quem gignit honesto
 Integer & sceleris purus, ut ille, pater.
 Filius at terræ est, nec cœli nobilis albo,
 Nomina qui tantum terrea jactat iners.

Omne tulit punctum, cui virtus addit honores,

Seu tenui, seu sit divite sorte Pater.

Si tibi, Mome, minus vulgoq; probamur inani,

Gratos esse Deo sufficit, esse bonis.

Laus igitur Domino, celsâ qui sede superbos

Dejicere, ac humiles substituisse solet.

Is magnis nostrum mactavit honoribus olim,

Et jam majores addit in axe. Sat est.

BALDVINUS vixit. Dixisse hoc sufficit unum,
Os claudens luctus dicere plura vetat.

Virtutes, benefacta viri, dotesq; stupendas

Carminesat digno nemoreferre potest.

BALDVINUS vivit. Dixisse hoc sufficit unum,

Vivit fama solo, mens generosa polo.

At nos ô miseros! alijs, nobisq; videmur

Vivere, sed verè quotidie morimur.

Tot circumvallant nosmet mala, tanta pericla,

Vivere ut hoc nostrum sit magè triste mori.

Dux vitæ Iesû morienti parce popello,

Ac Ecclesiolæ commiserere tuæ.

ipso illo die, quo tristissimum de incomparabilis hujus Theologi, affinis & fratris mei intimi obitu nuncium huc perscribebatur, die sc. Maji, s. moestissimus fundebat Jenæ

Johan. Gerbard D.

C

O Bal.

O *Balduine* mei cordis pars altera! Doctor
 Excellens, nostri lumen præstabile cœtus!
 Docta salutabat tua nuper epistola, mentem
 Sollicitamq; meam consolabatur amicè,
 Mentzeri mortem deflebat, & aspera fata,
 Quæ pressant mundum propter peccata maligna,
 Meisneriq; obitum nobiscum flebat amarè.
 Nunc tua contristat nos mors, quæ falce peremit
 Te, qui condignus fueras vel Nestoris annis!

Quæ quibus anteferam? densata hæc funera mœsta,
 Certa futurorum prænuncia signa malorum,
 Quis non deploret, secumq; in corde volutet?
 Nulla domus poterit compago stare, resectis,
 Quæ innixa fuit firmis structura columnis.
 Sic Schola nulla potest florere beata, remotis
 Fulcris præclaris Doctoribus atq; Patronis.

ô Deus alme, gregis miseri miserere, columnas
 Suffice tu fixas, felix Ecclesia Christi
 Quæis vigeat, vireat, quæis floreat, atq; vigorem
 Majorem capiens, ea glorificetur in ævum.

Lubens quidem, ast lugens
 scripsit:

Justus Feuvrbornius, S. Theol. D.
eiusdemq; in Academiâ Marpur-
gensî Professor.

E *Rutus*, heu! alter nunc *Albi Montis ocellus*,
Ausu crudeli, mors inimica, tuo.

BALDUINUS cecidit, Vitebergæ nobile lumen,
 Eheu! præclarum Saxoniaeq; decus.
 Dura tibi frons est, nî fles Germania tota,
 Lumine quòd magno hoc nunc Vitebergæ caret.
 Nî censes, lacrymis majora domestica mala,
 Vel docta es nimium verbera dura pati.
 Cœli Sancte Pater, justî hæc sunt signa furoris,
 Ista quòd à nobis lumina clara rapis.
 Horrendum vereor, ne pòst abscindere duram
 Cervicem pergas. O miserere Pater!
 Dura, haud diffiteor, cervix est nostra, sed ista
 Tu flecte, haud istam scinde benigne Pater.
 Pluribus id peterem, sed vox mihi faucibus hæret,
 Ob mala, quæ video. Tu miserere Deus.

Serio deplorans

Meno Hannekenius S. Theol. Doct.
 ejusdemq; & Hebr. ling. in illustri
 Marpurgo Professor Ordin.

Magna est Magnetis vis atq; potentia, ferrum
 Qui trahit, at virtus major Amicitiae.
 Hæc operosa nimis, plus quàm magnetica, jungit
 Diversis longè diffita corda locis.
 O Amor, o cogens in vincla adamantina amantes,
 Vitæ in curriculo, mortis in articulo!

En Paradeigma tibi Solari clarius aurâ:

Clarius at Stygiis tristius inferiis.

(illum

WINCKELMANNUS obit, sequitur MENTZERUS, at

MEISNERUS sequitur. vis ea Amicitia est.

Restat BALDVINUS: quoniam at paria esse decebat

Bina, etiam is quarto funere subsequitur.

O sacra Amicorum paria, ô Adamantina vincla,

Quæ nec vita potest solvere, nec nigra mors!

Concordes animi, ô Libri Concordia amantes,

Et Fidei Athletæ confociiq; Duces!

Quos penna una, fidesq; cor unum, fœdus & unum,

Iunxit, in hostiles, militia una, manus.

An non conveniat? si vos Concordia jungat

In morte, Angelico confocietq; choro?

Coelicus ô plausus, plaudentia iacula quaternis.

Fatis, in Superâ conduplicata Domo!

Sed quid nos? quos fœda premit Babylonia, Averni

Filia, quæ is arma arma arma minasq; parat.

Heu Domine evigila; dormin' ? sume arma, perimus;

Palantur, balant, CHRISTE PERIMUS, oves.

Daniel Cramerius D.

*V*Ita quid est aliud tenuis quàm pulvis & umbra:

Utq; nihil cinis est; sic quoq; vita nihil.

Hæc Meisnere tibi dum soluo iusta suprema,

Mox Balduino eadem sunt soluenda seni.

Quo non dignus erat mundus, quis doctior illo?

Quis magis intentus continuis studiis?

Si vitam spectare velis, quis sanctior illo?
Si linguae dotes, ore rotundus erat.
Heu quantum Christi passa est Ecclesia damnum,
Doctorum amborum præpete quæ sò nece.
Quis scit an hæc præeant divæ præsagia cladis,
Quæ quassat fratres, & jacet ante pedes.
Christe tuum cætum nunc undiq; & undiq; cingunt
Mille pericla domi, mille pericla foris.
Suffice Doctores, almam quoq; suggere pacem,
Extingui verbum nec patiare tuum.
In te nostra sita est omnis fiducia solo,
Qui tibi confidit, non pudefiet homo.

Lugubre MEISNERI funus vix flevimus, eheu!
MEISNERI, quo non clarior alter erat:
Seu Sophos omnigenum spectemus, sive tot amplas
Theologiæ dotes, & Pietatis opes.
Flevimus hunc, inquam, vix dum satis: ecce, repente
Lugendi nobis fit nova materies.
Dum quoq; BALDUINUS vitâ defungitur Ille:
(Illa, ah! Leucoreæ prima Columna Scholæ.)
Qui veræ fidei constans adsertor & ultor,
Et calamo promptus, promptus & ore fuit;
Qui recto assiduus deduxit tramite Pubem,
Et populum ad vitæ cœlitis illud iter.

Hic jacet, inquam, etiam sublatus morte, novellam,
Lugendi nobis materiamq; facit.

Ah D E U S ! irato quæ pectore fata minaris,
Dum nobis tantos eripis inde viros,
Qui poterant diu adhuc vitali vescier aurâ,
Atq; Ecclesiolæ commoda ferre tuæ?
Parce, precor, nobis, afflictæ parce Sioni,
Quæ flet vindicibus sic spolitata suis.
Parce, precor, nobis reliquos servaq; Ministros,
Exiguus quorum restat adhuc numerus.
Sic tibi Relligio sincera, Fidesq; sacrata
Devotas grates tempus in omne canent.

συμπάθειας declarandæ studio f.

*M. Christophorus Laurentius, Serenissimo
Dn. Electori Saxoniae à concionibus
aulicis.*

*S*I, quæis sulta domus, cæsa dæ rupe columna
Fortè ruant fractæ, riptum mox structile tectum
Mole sua, pronumq; domus collabitur. Et non
Sacra Domus Domini nobis lapsura videtur,
Spem præter, quando ejus tot tantæq; columna
Diffractæ magnam lapsæq; dedere ruinam,
Meisnerus, Mentzerus, Winckel mannus, & eheu!
Nunc Balduinus, Theologi decus ordinis ingens?
Et certè illa labat; nisi suffulciveris ipsam
Ipse Deus, Domus hæc in quo inclinata recumbit.
Ergo tuæ Tu firma Domus sis, Christe, columna.

Daniel Sennertus, D. Facult. Medicæ
Prof. & Senior,

Misnia

Misnia Meisnerum, Baldvinum Misnia luge,
Lugeat heu damnum Teutonis ora suum!
Plorate o cives Academia, & Urbis honoræ,
Plorandi vobis nunc quia causa datur.
Vivere qui digni longævos Nestoris annos,
Vivere qui digni secula Mathusalæ,
Hos diræ eripuit mortis violentia, mystas
O quantos Sophia Theologiaq; sacræ!
Reddere si cujus possent scripta edita corpus
Immortale, velut nomen in orbe manet,
Dispeream, si non istis sua scripta dedissent
Vivere Nestoreos, Mathusalæq; dies.
Sed Mors non parcat. *Patienter id ergo ferendum,*
Mutari doctâ quod nequit arte, malum.
Cœlica nunc ipsis pro morte est vita parata,
Proq; labore gravi cessit amica quies.
Hinc vel nolentes ipsis gratemur oportet.
At tu, propitius sis, Deus alme, tuis.

*Johann. Georgius Pelsboser,
Med. D. & Profess. P.*

TE graviter, BALDVINE, Sion languente dolebat:
Optabat Peitho te moriente mori.
Illa, quod assidua Baldvini voce sonaret;
Hæc, sibi quod sedes esset in ore tuo.
Iam, cum te nobis rapuerint fata Magistrum,
Tecum contendit linquere Diva solum;
Atq; Sion fructus languentes tollit in auras,
Isrelidos tristi fertur & unda pede.

*Talis Pastor eras. Similem Tu mitte Iehova,
 Ne lupus Aufonia mactet ovile tuum.
 Tu, Baldvine, tuos superasti fortiter hostes,
 Vim videns omnem victor in arce poli.*

Ambrosius Rhodius D.

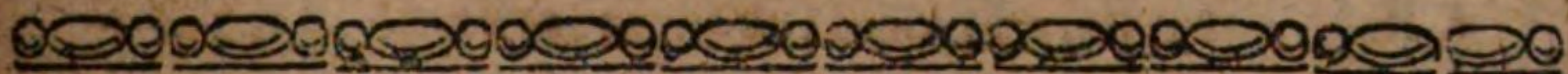
Heu? instare diem quis neget ultimum,
 Quò concussa ruent præcipiti omnia.
 Fragore orbis & in se decus induet
 Novum? Degenerant cuncta adeo in malum.
 Decrescit Pietas, Simplicitas perit,
 Candor cum Probitate atq; Fide jacent.
 Bellorum rabies undiq; sævit, &
 Vitæ quemq; statum diruit, in Scholas,
 Aulas, Tempла furens quidquid ibi pium,
 Justum ac utile subvertit & obruit.
 Mors Martis soror haut segniter, Arbitro
 Permittente D.E.O vitæ, itidem truci
 In flores hominum falcem acuit manu,
 Urticas, paleas & lolia haut quidem
 Attingens leviter. Vah, grave quam nimis
 Decerptis ruet in gramina floribus
 Sydus, tristis & imber! Miseris licet
 Nil nobis modò sperare; nisi horridas
 Pænas Vindicis atq; ultima tempora
 mundi mox ruituri. Tibi FLOS Virum
 BALD VINE in superâ stelligeræ domus
 Arce est suaviter & vivere perpetim.

Datum:

datum: Nos cruciant dira pericula
 & casus varii heic, nec sine labitur
 dies tristitia. Esto: memores tamen,
 quondam magnificè quæ sacra dogmata
 vibrabas, quibus atque ulcera langvidi
 pellebas animi, rectum iter ad Deum
 Ostendens, bene scimus, tetricis quod his
 mundi sentibus erepti in amænulis
 cæli propediem hortis sociabimur.

Adfectus contestandi ergo adponebam

Nicol. Schaffshausen J. U. D.

ERgône BALDUINUS tenues quoque cessit ad umbras,
 Qui cathedris sonuit cælica jura sacris?
 Qui monstraute Deo, constanti mente docebat;
 Taxabat populi facta scelestamali.
 Doctrinam gravitas, castæq; modestia vitæ
 Nominis illustri laude secuta fuit.
 Utq; ea certa fuit; sic non ipsi ulla facultas,
 Non virtus summi defuit ulla viri.
 Omnia dives habet pietas; hæc fecerat uni
 Propria, quæ multis singula dona putes.
 Nos meritò hunc, velut immaturo funere raptum,
 Flemus, & effusis diffundimus lachrymis.
 Jam nunc de sacro quid tandem corpore restat?
 Ossa, cinis, pulvis, nomen inane, nihil.
 Scilicet omne suos repetit, repetetq; recursus,
 Et gaudent reditu singula quæq; suo.
 Terra tulit cunctos, cunctos quoq; terra resolvit,
 Mutat & in cinerem, quod cinis antè fuit.

Iohannes Avenarius, Elogv. Prof. publ.

EPIGRAMMA.

Quam post MEISNERI cineres ac flebile bustum,
 Quo tamen eternum est Leucoris apta decus,
 BALDUINUM sevā satorum lege peractum
 Fama & ad Eos ferret & Hesperios,
 Rupta sinus, turbata comas Ecclesia, tales.
 Attonitā fertur mente dedisse sonos:
 Me quid iō fiet, quum tam undique spargitur atra
 Heresis, & prope nunc astra poluq; latent:
 Undique tot fata dum surgunt grandine nubes,
 Si post Luciferum Sol quoque noster obit?

ALIUD.

Ipsē defunctus loquitur.

†) Hydropē
 nim perit.

Mersus aquis parvus vitai exordia sumsi,
 Nunc quoque, dum grandis finio, (†) mergor aquis.
 Mira fides! fluctus sed vincere posse secundos,
 Velificante fide prima dat unda mihi.

Lugens mœrensq; F.

Augustus Buchnerus.

Odolor, ô vulnus MEISNERI N, BALDVIN ecce
 Insequitur mortis exanimatus acu.
 Theologus crescit multis vix unius in annis,
 Et quadrans anni quatuor iste rapit.
 Hinc quid sperandum Pater alme? quid inde futurum?
 Cur sic devastas templa Scholasq; tuas?
 Ah! meruit scelerum nostrorum hoc magna libido.
 Indigna est tantis livida turba viris.
 Sit satis hoc iræ, lugentes respice servos,
 Et quod fecisti vulnus & ipse leva-

M. Fridericus Kornmannus Practica
 Phil. P. P.

In Eclipses Anni M DC XXVII.

Nulla per hunc annum nostro spectabilis orbi,
 Nulla (ait Astrologus) Solis Lunæve timenda est
 Eclipsis: Tu China time subjectaq; Cancro
 Et frustra antiqui terrori credita tellus.
 Quam vellem, Astrologe, o quam vellem hæc vera fuissent!
 Sed veniam mentite dabis: Contraria dictis
 Obtulit eventus; atque ipse hic noster Horizon
 Solem Balduinum & Lunam Meisnerida cælo
 Deduci stupuit, oculo privatus utraq;
 Ite Mathematicis & porro credite fati
 Astrologi. o homines nimium ne credite cælo,
 Tàm malè quod solem servavit, tàm citò Lunam
 Perdidit. Et reliquis quæ cura minoribus astris?

Patri & Præceptori F.

*M. Jeremias Spigelius, Præpos. &
 Superint. Kemberg.*

Meisnerus moritur! moritur Balduinus! utrumque
 Carminibus querulis dum Witeberga gemit,
 Exemplo cur non movear, nec carmina mittam.
 Quæsitus, quare dissimulem lachrymas?
 Carmina cui damno, cui carmina nulla dolori
 Sufficiunt dixi, nec mea sufficient.

*M. Baltasar Furman Præpositus
 & Superint. Clôdensis.*

O Nimium duris Witeberga exercita fati!
 Nulla tui luctus meta erit, aut requies?

Nonn' satis; infesto MEISNERUM numine ademptum
Luxisse? addenda sunt lacrimis lacrima?

Sic implacato incumbendumq; dolori,

Et crucianda necis perpetua mala?

Dum quoq; BALDILINO, (dolor ô tristissimus!) ipsi

Iniecit savae parca inimica manus.

BALDILINO: Templi atq; Scholæ, venerabile, & Urbis

Quiq; caput, nostri praesidiumq; Chori.

O fortunata te, Leucoris! ôq; beatos

Nos! Mysta hoc, Patre hoc, Praesidioq; Viro.

Ast nunc ô miseram nimium: nimiumq; misellos

Nos! demto hoc Mysta, Praesidio atq; Patre.

Quid juvat armari vallo extus? Quidvé juvabit,

Castella & muros restitui lateros?

Cum desint intus, quorum pietate, fideq;

Cura, Consiliis, atq; piis precibus;

Ante ruinoso quoq; stabunt aggere turres

Florentes pace, atq; integer Urbis honor.

Nimirum tristes praenunciat ista ruinas

Res, quod tam sancti, proh, periére Viri.

Nec levius nostra meruerunt crimina vita,

Et sordes scelerum, hoc tempore, supplicium.

Faxo igitur, pacem, culpa veniamq; precemur

A Domino, gratam rebus opemq; malis.

Interea, sancti ô manus, requiescite in urna;

Spiritus aeternâ latitiâ fruitur.

In scriptis volitat praestris fama per orbem,

Nescia funesta jura subire necis.

Ast tu Sancte Pater, nostri tuâ cura doloris,

Quiq; pio clemens flecteris obsequio.

Vulneribus tute apta emplastra salubria. Nostra

Namq; tuis manibus jura salutis habes.

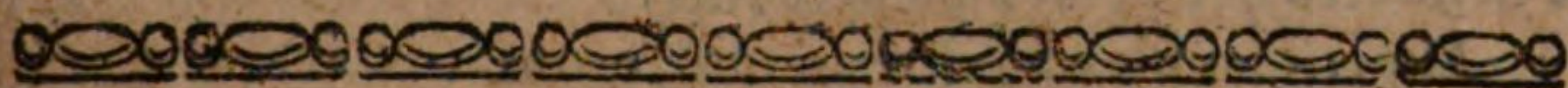
Da pacem; sanctiq; tui tege mœnia Templi.

Leucorea serva reliquiasq; Scholæ.

*Et nostra hæc lucrū præsentia damna futuris
Solare, ac fati spe meriore boni.*

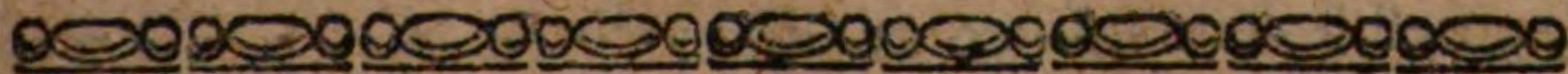
Præceptori, Patrono ac promotori suo
desideratissimo, meritissimo. f.

*M. Johannes Zeiger Henichensis,
Ecclesiæ Schlöbensis Præpositus & Su-
perintend.*

SI quis dignus erat traducere longius ævum,
Nestoreos annos ducere dignus erat.
BALDVINUS dignus, dignus **MEISNERUS**, at illos
Intenis cunctis Mors metuenda, rapit.
Parca, ô Parca minus, non in quem falce ruendam
Præsumit! tantos abstulit ergo viros.
Orbi urbiq; viros dilectos abstulit, unde
Maxima damna capit vinea **CHRISTE** tua.
Saucia ab-inde tua est tristisq; Ecclesia valde,
Hanc sana ac serva **CHRISTE** Benigne tibi.
Sic quoq; **BALDVINI** & **MEISNERI** ritè manebunt
Laudes, nunc cæli munera qui capiunt.

*M. Michaël Blum Ecclesiæ Beltzigiensis
P. & Superintendens.*

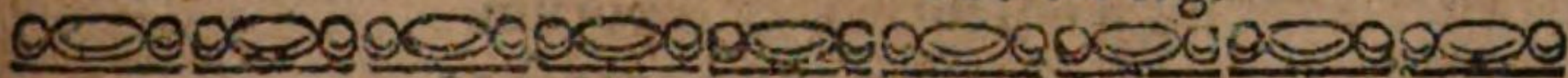
M **MEISNERUS** postquam naturæ debita solvit,
I, **BALDVINUS** ait, Te modò ponè sequar.
Quæ sincera fuit quondam, dum vita manebat,
Mens tibi juncta solo, sit quoque juncta polo.

Dixit, & egelido moribundus corpore misit
 Ille animam, CHRISTO tradidit atque suam,
 Angelico comitata choro super astra levatur,
 Ocyus Abrahæ nempè recepta sinu.
 Hanc ubi MEISNERI manes vidēre beati,
 Hos promunt inter jubila lata sonos.
 Eja veni, dilecte veni BALDVINE, parata est
 Sedibus æthereis pulchra corona tibi.
 Pugnatum satis est duro sub Marte, triumphus
 Ante DEI faciem nunc celebrandus erit.
 Te desiderio desiderat aula perennis,
 Expetit amplexus, alloquiumq; tuum.
 Ipse, equidem fateor, sunt maxima gaudia cœli,
 Gaudia, quæ nullis æquiparanda bonis;
 Hæc tamen adventu longè majora beato
 Visa tuo, certè conduplicata mihi.
 O utinam reliqui consanguinitate propinqui
 Jungantur nobis mox super astra poli!
 Semper ab insidiis tuti, atque à mille periclis,
 Gaudia sic nobis consoli data forent!
 Sed quæ fata gregem maneant infesta pusillum,
 Obvia sunt oculis conspicienda piis.
 Religionis opus titubat, totumq; labascit,
 Tempore quando brevi bina columna ruic.
 Mars furit ante fores, rapit, incesstatq;, cruentis
 Complet funeribus compita, rura, nemus.
 Qui ferat auxilium miseris, & conterat hostem,
 Nullus in orbe, Deus solus id omne valet.
 Ille potest hostem solo contundere verbo,
 Ni reprimant facilem crimina nostra manum.
 Ille potest sævam procul hinc avertere cladem,
 Ergo rogandus erit, qui valet, utque velit.
 ANNUE, Sancte Pater, nostros miserate labores,
 Vulneribus medicam porrige quæso, manum!
 Suffice BALDVINI, MEISNERI sanguine natos,
 Arte Patrem referant, ingenioq; pium!

Ut tandem coëat vice binâ inflicta cicatrix,
Nec planè intereat religionis apex!

*Adfini desideratissimo, meritissimo
ponebat
mœstissimus*

M. Georgius Thaut P. & Superatt.
Hertzberg.

Mortuus est Pastor, Doëtor venerabilis, Eheu!
Qui doctos scriptis & pietate docet.
Hunc deflent Musæ, populus, tristatur & aula,
Ipse magistratus fata vicemq; dolet.
At Deus omnipotens hunc ad sua regna vocavit
In cœlis, dixit, premia digna feres.

M. Andreas Ambergerus Ecclesiæ
Wittebergensis Archidiaconus.

Heu, heu, sic iterum gemitus convertere nostros
In planctus pergis, Juppiter alme Pater?
Non satis est ædes nostras præfringere sacras,
Diruis & Columnen, proh dolor, ante diem.
Ah Reverende Pater cadis, ah BALDUINE cadisne?
Nos linquis miseros, deseris & liberos!
Sed felix tu es sorte tua, feliciter actum
Tecum, pro mundo cœlica Regna tenes:
Nos miseri, ô Deus, ast vultum converte serenum
In nos, & sana vulnera nostra, precor.
Sis pater Orbium, nostroq; impone coronam
Templo, sit semper Doctor in æde tua.

M. Augustus Gleischhauer Eccles. Wit-
teberg. Diac.

Dignus

Dignus erat noster Balduinus, longius ævum
in terris ageret, quo pectora nostra rigaret
divini Verbi rivis, ceu fonte perenni.

Dignus erat nobis pietate fideq; beata,
atque piâ gravitate daret calcaria sancta:
ne miseri nimium mundi levitate premamur.

Dignus erat vigilans custos, pastorq; fidelis
esset in his lucis obscuris, dira luporum
est ubi congeries, animæ quæ noxia sæpe.

Dignior Hic tamen in Coelis ceu fonte rigari,
perpetuâ Vitæ requie, & bonitate paterna:
ipsi quam dabit omnipotens Pater atque hominum Rex.

Dignior æternæ Vitæ gravitate beatos
permultos superare viros, & munere tanto,
lumine ceu stellæ stellas, præcellere longè.

Dignior exolvi curis, tantoq; labore,
ad Christum recipi, sancta q; beata Piorum
est ubi congeries, animæ quæ gaudia confert.

Ergò (licet nobis hæc mors fors aspera visa)
ex tantis voluit Deus Hunc transferre tenebris
in lucis Paradisiacæ cælestia Tempe.

Luge:

M. Eusebius Bohemus Eccl. Wit-
teb. Diaconus.

Antè Deus dextrâ quàm sumit vindice pœnas,
Dignum est de fœdò crimine supplicium;
Adsolet indignans reprobo subducere Mundo
Mystas eximios Presbyterosq; pios,
Qui Verbum magna cum dexteritate repleunt,
Et populum magna cum gravitate regunt.
Sic ait Amosides. Nec falsò sive vetustam
Sic novam verses mente-animi historiam.

Præsul ut Ambrosius lumen vitale reliquit ;
Italiam , cuncti quæ tremor Orbis erat,
Invasit primus magnâ cum nube Gothorum,
Illicitas captans , dux Alaricus, opes.
Filius ut Monicæ , famâ super æthera notus,
Vitæ labentis tædia deposuit ;
Hipponam vertit, viduatam civibus urbem,
Vandalus, injectis ignibus, in cineres.
Noster ut Elias obiit , quô Teutonis ora
Nil habuit majus , nil habuit melius;
Seviit in patriam fax Interimistica gentem,
Seviit in patrios Mars inimicus agros.
Garthius ut vitam posuit citus, illud acumen
Ingenii, ille ingens Religionis apex;
Perdedit, heu tristi fatô, Bojemica tellus
Priscam cum priscâ Religionis fidem!
Quid Tibi nunc animi est, ô charæ Misnidos ora?
Quas tibi nunc miseras pollicitare vices?
Dum cadit ante diem, celeri nimis impete mortis,
Irreparabilem Biga corusca Virum;
Et cadit, in minimos cùm Luna recesserat orbes
Vix quater, exiguo temporis articulo.
Meisnerum puto, Balduinumq;, illustria Sanctæ
Lumina Thevlogiæ, Lumina & Aonidum,
Quos natale solum, connubi jura propinqui,
Par candoris amor, par pietatis amor,
Lutheri Cathedra, & Suggestus pulpita sacri,
Iunxerunt fidæ glutine Amicitie.

Ito ergo in lacrymas tota, & perfundere tota
 Planctu, mæsta tuas volve revolve vices,
 Et fluidis defle commissa piacula guttis,
 His orbat a Viris irreparabilibus,
 Quos Iova indignans rapuit tibi præcoce letô,
 Mystas eximios Presbyterosq; pios.
 Sic Iova ardenti mentem revocabit ab irâ;
 Sic facilis pœnas imminuet meritas;
 Sic alios flatu gerrinô replebit Elisas,
 Mystas eximios Presbyterosq; pios,
 Qui Verbum magna cum dexteritate revolvant,
 Et populum magna cum gravitate regant.
 Pœniteat modò quæque sui, & de pectore quisque
 Culpæ commissæ tædia justa trahat:
 Sic DEUS ipse trahet merita de pectore pœna
 Tædia, sic messi consulet ipse sua.

Dn. Præceptori, Hospiti septenni &
 Parenti. alteri fac. Iugens

M. Johan. Lucius, Eccles. Dresd.

Diaconus.

FUNDITE Levcoreæ lugubria Carmina Musæ,
 Pandite convulsæ limina clausa Domus.
 Contristata feras querulos Ecclesia luctus,
 Mater in extremis semisepulta malis.
 Vos quoq; Symmistæ lachrimas effundite amaras,
 Plangite quos sacri dogmatis A R A fover.
 Convenit & fas est communi clade moveri,
 Tristitiæ & luctus signa dolenda dare.
 Occidit heu! Vestro de vertice pulcher APOLLO,
 Occidit heu! Patrii pulchra CORONA soli.

Scilicet excelsi celeberrimus ARTE SACERDOS
 BALDVINUS, summi Gemma, Decusq; DEI.
 BALDVINUS sacri sacer ille Palæmon Ovilis,
 Inter & Archipatres Pro Patriarcha DEUS.
 CHRISTI Athleta, ingens LATI MORS, CLAVA Tyranni,
 Vox, pietas, probitas, Concio, Cana fides.
 Mystes quem magno cum fructu Ecclesia vidit
 Aeternis hominum Flectere corda bonis,
 Atq; Truces fidei tetro Cacodæmone natos
 Vincere constanti pectore, voce, stylo.
 O amissa piis est qualis gloria Musis!
 O tibi Relligio candida qualis honos!
 Occidit heu! Musis facies, Phœbiq; Patronus,
 Occidit Electi PASTOR, AMORq; Gregis.
 Quem mihi, quem dabitis BALDVINO Funere merito,
 Qui bene rem sacro Flamine fatus agat?
 MEISNERUS moritur MANUS, & pia LINGVA, Tonantis!
 Ille simul mortis fulmine tactus obit.
 Perferet heu! donec tantos Ecclesia luctus?
 Quando illis finis, quiq; erit ille malo?
 Ergo piis precibus Musæ, Patriiq; Penates,
 Excelsum purâ mente rogate DEUM,
 Ut ferat auxilium Patriæ, tristiq; Sareptæ,
 Ne rapidis prorsus corruat illa Notis.
 Vestræ opis adflictae certè est succurrere Matri,
 Ne Satanae technis funditus intereat.
 Ne fiat: Summus faciat moderator Olympi,
 Suppeditans DOCTOS rursus ab arte VIROS.
 Per quos priscus honos studiis succrescat avitis,
 Et restaurentur castra beata piis.

*Patrono Exilii sui benignissimo, corde contrito & afflicto posuit,
 Johannes Hertvicius Bohemus, quondam ad Aedem, Majori S.
 Stephano Neo-Pragæ Sacram, Pastor, nunc Exul Christi, &
 Hospes VVittebergnesis.*

Effe quid hoc dicam? densantur damna; subinde
 Theiologi cumulant funera funeribus.
 Leucoridos extincta jacent duo Lumina, quæ cum
 Occidit omne Sophos! occidit omne Sacrum!
 Meisnerum taceo, nobis quem Morta peremit
 Præproperè. Æternum vivere dignus erat.
 Nunc BALDUINI, omni Theiologiaq; sepulcrum
 Hic commune vides, quæ periére simul.
 His simul extinctis, na nox superimminet una;
 Æternumq; manet Nos chaos, omne scelus.

M. Christianus Gueintzius.

SAxo, Misnia, Witeberga fle fle,
 Fle fle Ecclesia, & universa fle fle
 Fle pubes studiosa. Causa quæ sit
 Noli quærere, FRIDERICUS, ah ah
 Vester desiit esse BALDUINUS,
 Doctor desiit esse BALDUINUS,
 Mystes desiit esse BALDUINUS.

Pejor Tygride, funus hoc acerbum
 Quem non commovet atq; acerbat, illum
 Credo è cantibus asperis obortum.

Eheu! gaudia desiére nostra,
 Versusq; in lacrymas Chorus subortas,
 Sublapsa est capitis corona nostri;
 Hos lessus repetens Propheta quondam
 Quos scripsit, gemitus precesq; funde
 Imo ex pectore pro salute nunquam
 Non Christi gregis, apprecare multos
 FRIDRICOS, videatq; BALDUINOS.

M. Petrus Vher Ecclesiastes
 Berlinensis οὐρανός f.

Decertat Ratio recta meo debiliore cum
 affectu, lacrymis an potius carmine prosequar
 Cladem luctificam, quam noviter Leucoris incluta
 Est perpeffa, viri orba, Deus quos quasi Lumina
 Veri Evangelii proposuit. Nuper ad exodum
 Anni prateriti, quod gemimus, Balthasar evolat
 Meisnerus, peragens febris in ade officium ultimum
 Naturæ, similis de cathedra cui mihi nullibi
 auditus fuit. Ex composito rem peragere puto,
 Vix intrat capalum, funereis à facibus dolor
 Muséo Albiaco peior adest, prapete dum gradus
 Balduinus sequitur, cui Telamoni incubuit prior
 Moles in solidum, quem ego rectius heic pede
 Siccoprateo, quam mutilo carmine prædico:
 Hoc certum est, lacrymis heic medium ponere nescio,
 Nec ponent alii, lava quibus ritè mamilla habet,
 Iacturam: memori si recolant pectore Saxonum.
 E stoa media prodeat heic Doctor, & imperet
 Observare modum; quin reget, duriciam exue,
 Et frontem capera, mentem animi contrabe, funera
 Doctorum Facie, quâ prius es contuitus viros
 Viventes, feritas est potius, quam nota fortium:
 Denati precio cordolium & flumina luminum
 Respondere decet. Culpa proinde omnis abest, meum
 Balduinum quoties cogito, si lacryma decidat,
 Ascendatq; animus, parte sui quo meliore abis.
 Annos si Pyllos exupero, & nomine quolibet
 Guttis ora rigo, vix pretii solvero simplicem
 Ufuram. Auxilium heic advoco quosvir, quibus exitus
 Balduini exitum contulit, ut jungere luctui
 Luctum continant, ne scuticam Numini in jocum
 Nos vertisse putet Juppiter, & multiplicet malum:

*Nemo sollicitus sit, quid agat prater ea Sita,
Nemo melle linat funerum corpus, ad ultimum
Mundi curriculum quod manet, idq; inviolabile,
Doctorum quoniam nil patitur Fama putrescere!*

Suo, nunc Cœliti, venerando

Dn. Præceptori mœstus

exed.

Job. Georgius Viola, Ulmâs,

Gymnasti Berlinensis Collega.

*M*uneris impositi quisquis perferre labores
Sustinet, æthereâ sede beandus erit.

Muneris impositi BALDVINUS fortis obivit,

Pondus in excelsis digna tropœa videt.

Hoc unum accusant quibus est Ecclesia curæ,

Naturæ extremum quod celeravit opus.

Sed frustra! potius gratentur cœlica Natio

Gaudia, velle Dei sit placuisse hominum!

scribebat στυμωαδης

Theodorus Vulturius Netzschetin-

gensis Bohemus.

*S*ors res humanas properanter ut omnia versat,
Latq; cum speras secula, bella sonant.

Mors inimica bonis, nunc hunc nunc demetit illum,

Sic rapuit doctum religionis virum.

Hinc VViteberga dolet populusq; hunc luget ademptum,

Musas cum citbaris indoluisse patet.

Sed quid plura? DEUS quem poscit ad astra, polumq;

Diligit, & caligaudia parva tenet.

Optima quæq; precor, celi convexa tueri,
 Conspicuumq; DEI, colloquioque frui.
 Hinc vale vir Sancte bonis, hac sorte beati
 Omnes in Domino qui moriuntur, erunt.

Georgius Horn Consistorii
 Ecclesiastici Witeberg.
 Advocatus.

Quinq; fide historicâ sunt secula lapsa per orbem,
 Quingentis sicut vicibus Phœbeia lampas
 Zodiaci obliquo gradiens duodena meatu
 Sidera lustrârit, quando pro nomine CHRISTI
 Fortia gesserunt BALDVINI prœlia terni,
 (Sic reor) Herôes faustis successibus; hi ipsi
 Multa tulere sacra pro religione, pericla
 Mille subire, parum extimuerunt Numine pleni.

Namq; BOLIONIO fata ad meliora recepto
 Carmatus *Scythicum* qui primus terruit hostem,
 Aurea quiq; ultrò diademata ferre recusans
 Spinea * *selegit* (causa est manifesta, quod isthic
 SPINA CORONARAT BOTRUM, VITEM QUE
 SALUTIS)

BALDUINUS frater Dux & fortissimus heros
 Successit, neq; enim virtute & sanguine quisquam
 GOTTFRIDO propior fuit; huic vestigia fixit
 BALDVINUS, qui (*Burgonius*) fuit alter & ipse
 Maccabeus dictus, fidei defensor & ultor
 Egregius, Spes & reparata gloria terræ
 Sanctæ, Lux umbræ, exiguae columenq; Sionis,

Quem

Circ. a. C. 1100.
 antec. & seq.
 Henrico 4. in
 Occidente, A-
 lexio 6. in O-
 riente. Imp.
 Pontif. Rom.
 Urbano, 2. ubi
 expeditio con-
 tra Turcam in
 terram S. susce-
 pta, conscripto
 Christiano, in
 exercitu 6000
 00 pedit & 10
 0000. equit. & c
 Bellum bellissi-
 mum.
 Gottfrido De-
 boulion comes
 Bonon.
 * perpendit.

Quem formidârunt, cui dona tributa tulerunt
Fertilis *Ægyptus*, *Scythæ* trux, homicida *Damascus*.

Quid memorem reliquos, quorum sub pectore
Et Pietas? **CHRISTI** qui fortiter occubere (virtus,
Nomine, & ætheriæ deportavere *Coronam*
Iustitiæ, quorum nullo fama interit ævo.

Tu quoq, **BALDVINE** Antistes venerande, fidelis
Pastor, noster Amer, virtute prioribus istis
BALDVINIS nulla cedis ratione, sed illi
Pugnare externis, tu spiritualibus armis.

Non minor est Virtus tua, nec tua, noster Ocelle,
(Vir desiderii heu! nobis erepte misellis)
Fama erit inferior, Te par cum laude *brabœon*
Immortale manet, precioso sanguine **CHRISTI**
Præmia parta polo, quæ nulla abolere vetustas
Ævi unquam poterit, nec cœci injuria seculi
Tollere. Præterea Gnatorum in imagine vivis,
Qui nomen prælustre tuum virtute tueri
Contendunt, æquo pugnareq; Marte laborant
Religionis amore pio pro nomine **CHRISTI**.

Verum ubi fata dabant tibi luce aurâq; fruiſci,
Nunquam bella tibi, nunquam certamina dæerant
Qui cum certandum, pia mens tua semper habebat.

Vexillum **CHRISTI** roseum Tu signiter altâ
Lanceâ in astra levans, divinæ robore dextræ,
Ancipiti & *verbi gladio* ter fortiter hostem
Sternebas varium, *clypeo fidei*q; malignos
Incurſus Satana excipiens, ignita fugabas
Tela, aptans capiti *Galeam* cum **PACE** salutis.

Insuper

Insuper & varii morbi, variiq; dolores
 Vexabant ægros morituri corporis artus,
 Cum quibus extremam (cen præcursoribus ejus)
 Luctandum fuit usq; adeò Tibi mortis in horam.

Sed tua nunc hostes vicit PATIENTIA cunctos
 Fulta FIDE, & morbos, mortem superavit & ipsam.

Salve igitur desiderium BALDVINE piorum,
 O nimium dilecte DEO, dilecte Sioni:
 Salve, tam præclara cui victoria cessit.

Restat adhuc tempus, quo corpora mole malorū
 Libera erunt, animaꝝque simul; mihi consona verbo
 Ætherio liceat mysteria pandere, dicam.

Tempus erit (si infinito modò tempus in ævo)

Quo jugiter sese latis his vocibus olim

BALDVINI compellabunt, pariterque triumphum
 Excelsis tollent manibus sine fine perennem:

TEMPORE DIVERSO DIVERSIS IVIMUS ARMIS
 PUGNATUM, VITÆ NUNC UNA EADEMq; CORONA
 IMPOSITA EST NOBIS, O GLORIA DIGNA TRIUM-
 PHO!

INCLUTA PERPETUO O VICTORIA DIGNA TRI-
 UMPHO!

Symbolum.

Magni illius Theologi, desideratissimi

Beatissq; D.D. FRID. BALDVINI
 nostri.

FIDE ET PATIENTIA!

ἐξηγῆσις.

F alluntur, falluntq; alios, nec tramite recto

I needunt, quicunq; aliâ ratione salutem

D egeneres captant, quàm CHRISTI sanguine, λύτρω
 E t merito, quod Sola FIDES apprehendere novit,
 E dita præclaro divini semine Verbi.
 T entatur verò, CHRISTUM quicumq; fideli
 P ectore comprêndit, multo & vexatur ab hoste.
 A ffligit Satan & mundus, caro criminis hospes
 T entat ut ad mala pellat eum, sunt mille labores,
 I nnumeri hos morbi comitante dolore sequuntur,
 E t quid non? quæ cuncta tamen PATIENTIA vincit:
 N amq; FIDES vidua est, quam non Patientia firmat.
 T anta igitur moles animo patiente malorum,
 I n CHRISTO superata mihi est, qui tædia post ista
 A Urea perpetuæ tribuit mihi munera vitæ!

JESU REGES ANNOS!

*Observantiæ in Beatiss. manes,
 benevolentia in Filios eorund. superstites, paterni-
 rumq; virtutum amulos, declaranda ergo super addi-
 ti m^q s.*

M. Johannes Segerus P.R.C. & Sch.
 Witteb. op. p.t. Rector.

F O rte viator erat, trito qui tramite sistens
 P er tacitum nemus ibat, ubi per vimina staver
 A L B I A D O S labuntur aquæ, quàm plurimus illis
 C alculus ad ripæ per humum deducitur oras,
 I bat, & egregiam secretâ in sede latentem
 S p e c t a b a t, quàm non melior, nec amantior æqui,
 F r o n t e g r a v i u, nulli veterum virtute secunda,
 P e c t o r a P a n g æ a n i v e candidiora, pudorem

Undiq̃, ceu comitem mens incorrupta trahebat,
 Eusebie Graiis dicta est, pietasq̃, Latinis.
 Illa aliquod mœrens inconsolabile vulnus,
 Effundebat utrinq̃, oculos plangore madentes,
 Lamentis, gemituq̃, & famineo ululatu,
 Et fletu, & lacrymis, & lactis sono mugitu;
 Sed tandem expressas volvebat pectore voces:
 O patria, O genitrix doctorum sola virorum,
 O Vitberga olim fortuna fuit, fuit olim
 Cum vitam in terris quondam duo lumina agebant
 BALDVINUS cum MEISNERO, tum leniter avum
 Ducebas, tum ter cupiebas Nestori annos
 Cernere, tum decus, & nomen, tua lausq̃, manebant,
 Nunc aversa tibi Deus & fortuna videntur,
 Quando priori anno dura inclementia mortis,
 Ultimus ille dies, non exorabile fatum,
 MEISNERI mansuetam animam de corpore vulsit.
 Nec satis in sanctos MEISNERI irrumpere manes,
 BALDVINUM quoq̃, pallida mors in funera traxit.
 Insignem pietate virum, quem docta facultas
 Ingenii, & Latiae decoravit copia linguae,
 Qui sanctas sœtus Romanis floribus artes
 Irradiare, & Teutonicam informare cohortem,
 Hæc ubi dicta dedit, pro more rediit in auras.
 At tu, si precibus, gemitu si flecteris ullo,
 Omnipotens miserere DEUS, miserere dolorum
 Tantorum, satis ultrices exhausimus iras,
 Si tamen id decrevisti, ut peccata luamus,
 Da nostri saltem crescant in pace nepotes,
 Daq̃, viros, tantam qui sint sarcire ruinam
 Apti, & in hac etiam nobiscum, CHRISTE, senectâ
 Esto, tuus nostræ sermo sit semita vitæ,
 Frange tyrannorumq̃, æstus, & demoni astus,
 Atq̃, omnes, qui sunt divini nominis hostes.

4. Georg. Vir.
 gil. 1 Met.
 Ovid.

Postscriptum.

O lethalis hyems! ô lamentabilis hora!

O indiscretæ tristia jura necis!

O nigra nox! nigrisq; diu signanda lapillis,

Theiologum Solem, Cor, Oculumq; necans!

Hos elegos nuper MEISNER I in funere promsi,

nunc repeti hos elegos fata inopina jubent,

Qui Cathedræ, qui Suggesto, qui præfuit Urbi

BALDVINU S gelida morte peremptus obit!

O lethalis lux! ô lamentabilis hora!

O indiscretæ tristia jura necis!

ô nigra nox, nigrisq; diu signanda lapillis,

Theiologum Solem, Cor, Oculumq; necans.

ultimi honoris & debitæ condolentiæ ergò olim

*Dn. suo promotori, præceptor, & com-
patri F.*

M. Johannes Georgius Seldt Eislebda Fr.

Scholæ Primislaviensis quondam

Conrector.

Flendum! Columnas Leucoris aureas

Sanctæ Cathedrætëm subito, heu! duas

Ecclesiæ non absq; damno

Multiplici, modò corruisse!

MEISNERIIS una est, altera BALDUIN,

In quæis suprema hic machina Biblica

In flore consistebat olim

Eusebiæq; Lycæa stabant.

Ambo fuerunt splendida Lumina,

Visura quæ vix Leucoris est ita;

Ambo

Ambo fuerunt Phæbi ad instar
 Et velut ignis in ade sacrâ.
 Calore divo pectora frigida
 Vivi foventes, non sicut ut solet
 In Vere, in Æstate, atq; Messe,
 Sol solium Cereris beare.
 Alterq; natus splendido in Oppido,
 Cui Dresda nomen, Saxoniæ Ducum
 Septemvirum suprema sedes,
 Quæ celebratur ubiq; terra.
 Denati utriq; & splendido in Oppido,
 Heu Witteberga! Saxoniæ Ducum
 Septemvirum suprema sedes
 Quæ fuit olim etiam beata.
 Urbs hæc sepulchris Iconib; nunc
 Ubiq; plena est Nobilium virum,
 Hic est LUTHERI, illic PHILIPPI,
 Qui duo Pompificum flagella
 Evêre primùm & persubitaneæ
 Ruina Romæ, FLAMINIS enthei
 Virtute: vera, oblecta in illâ,
 Fax Fideiq; SALUTIS ECHO!
 Rectè respondens vocibus igneis
 Apostolorum; Calica Veritas,
 Quis CHRISTUS ORPHEUS ille Casti
 Mystica verba PATRIS jubeat
 Cantare mundo perfido & impio.
 Auditur ergo nil novi & horridi
 Cantu LUTHERI; prisca vox est,
 Et sonitus resonans Olympo.
 Hæc namq; PETRI est saxea vox, sonans,
 ἡλὸς λαλεῖ, (rite,) ὡς λογία Ἰησῆ;
 Petrina vox hæc & LUTHERI est,
 Qui Lapidem Fidei apprehendit,

1. Pet. 4. v. 10.

1. Pet. 2. v. 6.

Quem Papa nequam, perfidus, impius,
Abjecerat, Cantans Babylonice,

Sirenium ad instar, cantilenam,

Decipiensq; homines, Glycerii.

Hujus Beatos Leucoris ad DEUM

Testes LUTHERI post obitum pium,

Pertristis ablegavit, inter

Quos velut astra micant sequentes:

EBERUS illic, & CRUCIGER pius,

Et POMMERANUS, RUNGIUS, HUNNIUS,

MÖLLERUS, & FÖRSTERUS, atq;

GESNER, HÜTTER itemq; MEISNER,

Germani Amici, Precipui Viri.

Quos ben! secutus nunc quoq; BALDUIN,

Gravissimus Præco IEHOVÆ,

THEOLOGUSq; Patrum omnium instar.

Ipsam sonantem calice dogmata

Decem per annos auribus intimis

Hausi, Comesq; inserviendo

Pectore letus Et accidebam,

Anno 1617.

Cum visitatum Saxonie Ducis

Septemviri jussu iret, & undiq;

In Saxonum Circo suorum

Templa Scholæq; poliret omnes.

Quantos Labores tunc habuit, scio,

Quam multa fecit commodum ad optimum

Ecclesiarum, tum Scholarum,

Hoc poterunt recitare FRATRES.

Ad sunt & Eius scripta sacerrima,

Gravissima & dilucida, plurima,

Contra Photinos & Suitas,

Phosphorus, ut Tibi Patzman offert.

Quid? quod Pelargo, non secus ut DEUS

Os Seducen obtrudit, os quoq;

Calvinianum obstruxit, acri
 Ceu cuneo, taceant ut omnes.
 Hinc vota cunctis, vixet ut hic dies
 Mathusabeos, ab utinam! ab utinam!
 Sed occidit Partarum iniquo
 Iudicio ante diem Senecta:
 Nes non secutus perceleri pede.
 MEISNERUM in Ævum, Casuum & omnium
 Oblitus est hic Consuetudine
 Quos modo scripsit & hic reliquit.
 O Librum ad instar Solis amabilis,
 Qui Phosphorum nunc Luce sua sequi
 Mox debuisset! Phosphorus sed
 Factus in ipse, poli q³ stella!
 Liqueat q³ librum istum Sibi posthumum;
 Nec non amictos Elogii sacris
 Libros Prophetæ Samuelis,
 Ut quoq³ Scripta relictæ Pauli.
 MEISNERUS ergo Leucoridum decus
 BALDVINUS unâ fides amabile
 Dum mortui, & sunt cali in ulnis
 In gremioq³ soli putrescunt:
 Num parva res sit forte an hoc putas
 Urbis o beata? Sic minimè Tibi
 Persuadeas, certè ominandum,
 Magna pericula adesse. Namq³
 Ruina tantâ vi, Tibi Leucoris
 Non contigit, dum Sancta Sion
 Centum decemq³ annos, LUTHERO
 Mortuo & astra tenente, cernis.
 Certè ruinam (quam DEUS Optimus
 Avertat,) infert promeritam sat,
 Ecclesie CHRISTI misella,
 Ante diem DOMINI futuram.

In quo fideles, nix velut albicans
Sint hinc et terris, Sirius aestuans.

Quando suum de se fiat aestum,
Omnis in Orbe abiitq; Candor.

Deiq; pena est, quando rapit P I O S,
Qui pro ruina stant precibus suis:

Hinc ergo flendum est ac dolendum

Leucoris ecce! Tibi Tuusq;

Ast dum recordor Leucoris optima,

Precor I E H O V A M, sit Medicus, S A L U S q;

Hujus ruina, itrumq; sanet

Quod modo percutiebat Ille:

Servetq; fulcrum Nobile jam D E I

Ecclesiae adstans, Theologum Gravem

MATTHIAM HOELM, ceterosq;

THEOLOGOS DOMINO FIDELIS.

In novissimum honorem defuncti
ac plurimum venerabilis sui Adfinis fe-
cit ac scripsit inter lachrymas

M. Christophorus Bicnerus Friberg. SS.

Theol. Studiosus & p. t. Reverendiss. Nobiliss. & Ma-
gnif. Dn. Doctori Hoën à Pedagogiâ.

E Sse duos uno Phœnices tempore visos,
Historiæ priscæ non monumenta ferunt.
Ecce, duos uno Phœnices tempore visos,
Leucoris alma refert, Leucoris orba dolet.
Quidni & perpetuos, mea Musa, dolebis in annos,
Cum subitò mundi Numina tanta cadant?
Theiologos dico, meritorum laude celebres,
Optasset Pietas quos superesse diu.

Theiologum dico par nobile, grandia dona,
 Eois quorum cognita & Occiduis.
 O Si ipsis etiam Phoenicis longa fuisset
 Coelitus in terris vivere secla datum!
 Verum (hei) mundus erat dignus non amplius isdem:
 Aufert ergo DEUS, qui placuere sibi.
 Quare animæ salvete piæ, quas semper JOVÆ
 Nunc juvat intuitu, colloquioq; frui.
 Vosq; pii cineres tuto requiescite, rursus
 Tempus erit, quo vos uniet ipse DEUS.

fac. in Acad. Lipsiensi

M. Ericus Pelshöfer,

S. Theol. Stud.

NON erat ergo satis MEISNERUM morte peremptum,
 MEISNERUM, quo non doctior orbe fuit?
 Non sat MENTZERUM, VVINCKELMANNUMq; videre
 Ex animos, stellas HASSIA clara Tuas.
 Idq; prius, quam cursu unum Sol finit Annum,
 Ceu damna hæc populus scitq; doletq; Sacer.
 Non erat. Ecce etenim sequitur BALDVINUS & ipse,
 Atq; VALE mundo dicit & astra petit.
 Magne DEUS, totiens quid vult iterata ruina?
 Quid tandem fiet perbone CHRISTE Tui?
 MEISNERI letum nemo non omen habere
 Censuit, & nobis multa notare mala:
 Quid nunc dicendum? densantur Funera. Et unde
 In dignas lacrimas lumina sufficient?
 MUNDE vide hos obitus. Verum vide & altius; atq;
 Qua sit pœnarum proxima causa pete.
 Illicet iratum DOMINUM tibi noverim esse,
 Nec tantis dignos Nos reputare Viris.

O mature igitur delicti nuncia mitte,

Et placa Votis as Pietate DEUM.

Hic modus, hoc medium est, hac unica causa salutis;

Postq^{ue} ut stes, alius non modus aut medium est.

Interea grator cœli BALDVINI Coronam,

Quâ frontem cinxit cœlica turba Tuam:

Tu, Tu lætus agis; sed Nos incerebimus usq^{ue},

Dum TIBI (at ô quando?) reddat IOVA parem.

Epitaphium.

SAXO quis jaceat sub hocce quaris?

BALDVINUS. Satis est. Loquetur Orbis

Plura, quem celebri replevit omnem

Famâ. Si tamen haut quiescis, addo:

Summus Theologus, † Prophetæ summus,

Summus Philosophus, Pœtæ summus,

Summus Scriptor. Abi, Librosq^{ue} cerne;

Si non vera vides, licebit usq^{ue}:

Mendacem Tibi me vocare summum.

† id est, Concionator sive Orator

Ecclesiasticus I. Corinth. 14.

*debitæ observantiæ ergò in honoratissi-
mas Balduinorum & affinium Meisne-
rorum Familias mœstus faciebat*

M. Joh. Cunradus Westersfeldt/

Coronamontanus Wetteravus

SS. Th. St.

Postquam tot Christi famulos, tot lumina Doctum
Funeribus densis mors inopina dedit.

TE quoque BALDUINUM emeritum, albescente senectâ,
Mors comitem tantis addidit atra viris.

Ut pullo squalens Ecclesia fleret amictu:

Fleret Athenæ muta cathedra tui.

Heu! Ea pastorem desiderat, hæcce Magistrum;

Utraque dat lacrimas orba parente suo.

Magnus utrinque dolor: nam vix medicabile vulnus

Hæc inflixit eis mors properata nimis.

Interea norunt justum finire dolorem,

Ne velut invideant gaudia tanta Poli.

Nam longè es, BALDUINE BEATE, beatior istis,

Tu quòd in æde Poli stella recepta cluis:

Quòd retinent civem cognati sidera cœli,

Et non turbandæ pacis amica quies.

Sed nos semper habet vario districta tumultu

Inque catenatis vita trahenda malis.

Hinc TE sævities nostri ne stringeret ævi,

Credibile est ipsum consuluisse DEUM

Tempestivè abeas: cùm nil, quod tempore nostro

Laudares, nil non, quod quereretur, erat.

Quin, nisi sublatis justis TE fata tulissent,

Tempus erat justos te moriente mori.

Hæc super Reverendi Dn. D. FRIDERICI BALDUINI Theologi longè celeberrimi, fautoris & Mæcenatis sui magni, aliquandiu etiam Heri omni observantia honorandi obitu, ipsi dulcissimo, nobis acerbissimo, mærens f.

M. Johannes Burcardus Meelführer

SS. Theöl. Studiosus.

BALDUINUM columen Theologie sacrum,
BALDUINUM cathedrae Leucorea decus.

Vix leibi rapit eheu!

Tristi non procul omine;

Pacis perdidimus mellis suam penum;

Fundentem miseris vixit salubria,

Rupturam meruere

Nostra hanc facta nefaria.

Hinc vix nulla precum consilium grava;

Ira potuit flere Numini,

Nec non Paonia arte

Doctâ plus valuit malum;

Sic ergo glomeras Sancte Parens neces,

Et mystis spoliis Ensebiem suis,

Hostis quando superbus

Eructat tumidas minas;

Cum circumvolitant Ausonij Papæ

Fatus, Harpyia; monstraq; tetrica

Diro milite freta

Invisunt loca pristina;

Ab rex armipotens, quem penes exitus

Bellorum & positi ensibus otia,

Tandem dissidiorum

Latam redde catastrophem.

Tu pressum miserè respicito gregem,

In messemq; tuam mitte operarios

Fidos, ne stare verbi

Nostra ut pulpita persuane,

Quò lingua cacodoxa pereant logi,

Et veri niteant omnia lumine,

Optatūq; fruatur

Gens Alcedoniū tuas

Sic deplorabat

Præceptoris fidelissimi,

Evergetæ desiderarissimi

beatissimam ἀπόλυσιν

M. Gottfridus Olearius

Hallensis.

Πολλοῖς κλαῦσε σίχοις Μεισνήρον πρὸ δέσμον, αἰέν
 Συμποδὴς ἐμεθεν ἢ ἵνα μαρτυρή.
 Σύνδεσμον ἔβαλδθεν τόσους μὴ γράμμασι κλαύσω:
 Ἀχθετ' ἀληθὲς ἀνευ μαρτυρῆς ἀχθόμεν.
 Εὐκτὴν δὲς τῷ αἵματι, θεὸς, ἴσον εἶναι.
 Τῷδ', Ἀκαδημείῃ, παρ' ὅσοι θεολόγον.
 Δώπων ἀμφοτέροις ἀνάπνευμα βίοντε μάκαρ.
 Ποίει τοῖς ἡμῶς ἀνδράσι ὁμοιοτρόπως.
 Υἱοὶ καὶ θυγάτρες, θεὸς, τῶν δὲ βοήθει,
 Σῶτ' ἡμεῖς ἀμαρτωχοὶ βίοιο τέλους.

Pramissum longo Meisnerum carmine flevi:

Ut mihi cordolii testis adesse queat.

Commisum Balduin tantò non carmine flebo:

Nam dolet & verè qui sine mole dolet.

Optatam ues huic requiem, Deus alma, paremq;

Huic Academiae reddito Theologum.

Tradens ambobus requiem vitamque beatam,

Fac nos hisce pares affimilesque viris.

Natas & Natos utroque, Iehova, iuvabis,

Nos simul asservans ultimum ad usque diem.

DN. Præcept. ita lugeb.

M. Caspar Henricus Mittelstadt / Dresdensis.

Epicedion

EXue festivum cultum, Vuiteberga colenda,
 Ferales vestes indue, sperne jocos.
 Patricii, ciues, peregrini, humilesq; coloni
 Flete, gravis vobis causa doloris adest.
FORTIS in Israël cecidit proh jure peremptus
 Fatorum, Clarii splendida stella chori!
 Leucoris ecce tuum **BALDVINUM** dico nitentem,
 Exitit acceptus qui tibi, quiq; **DEO**.
 Ah Vuiteberga sciens quænam mala facta patrâsti?
 Quod mors **DOCTORES** devorat atra tuos.
HUNNIUS occubuit Sincerus: defuit esse
RUNGIUS Enucleans sacra statuta **DEI**.
 Constans **GESNERUS** naturæ debita solvit:
 Grandiloquens **MYLIUS** dixit in orbe **Vale**.
 Illis **MEISNERUS**, qui ætate prioribus impar,
 Par tamen ingenio, par & in arte fuit,
 Nil minus interiit. Vuiteberga videsne ruinam,
 Prodromum & exitii nunc abiisse tui?
 Si modò sufficeret! sed non! mors improba falce
BALDVINUM reiecit; vah mala multa malis!
BALDVINUM dixi: quo non præstantior alter
 Exitit in gremio jam Vuiteberga tuo.
 Quanto etenim zelo Verbum tractârît Jöva,
 Sole vel Aprico clarius esse reor.
 O miner? an potius sileat mea lingua canendo?
 Impendet certò magna ruina scholis.
 Sed tu Sancte Pater, mala porro Academia tanta
 Ne videat, prohibe; nam prohibere sat est.

Interea nostri DEFUNCTI membra quiescant:

Fama sed in terris non tumulata fiet,
Et mens cœlesti superorum sede repōsta,
Jam nunc lætificā júbila voce canat.

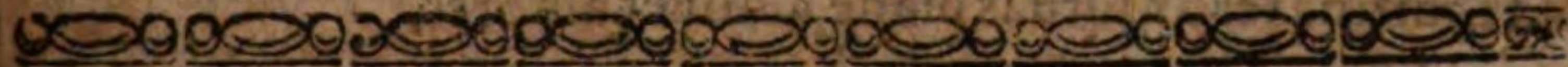
*Ex intimo dolore super beato abitu
Præceptoris sui desideratissimi*

f.

M. Bernhardus Scheidenreisserus

Dresdensis SS. Theologiæ

Studiosus.

Non vatum meruit turba minuscula
Excelsam metricis Hecora toll. re,
Stantem Peleadi fortiter ictibus,
Vitæ pro Danaum fundere sedibus,
Nec bio nisi quis Flamine percitus,
Par est ætino, sit quàm amor ardeus,
Præfectum gregis aut ordinis Enthei,
Cutarum Latice inter & agmina
Spumantem præcibus, fundere sanguinem.
Balduinum indubie calitibus satum,
Magnum Saxonica gentis Episcopum,
Doctorem, Charites qua penetrant, pio.
Suavem proloquio, iudicio gravem,
Pauci: editiorem invidia virum
Si quis, quod meruit, laudibus evebat,
Intentum Studiis usq; tenaciter,
Extinctumq; piresse laboribus;
Ægeum subiget vimineâ scaphâ,
Eludetq; pharum cynthius æmulam.

Flens lugensq; decens officio facit;
Subtraxisse Solo Lumina celites.

Dn. præceptori & hospiti suo
benè meritissimo f.

Johan. Hülseman Fris.

Albiades lugete Dea, tu Maxime Deli
Pange melos! vester Balduovinus obit
Nos quoq; fata viri tangunt, quem funere raptum,
Ah nimium duro funere, conspiciamus.
Si cuiquam Divæ fatalia fila trahentes
Parcere constituunt, hic ne petendus erat?
Sed Libitina ferox surdas planè amovet amores,
Et rapit hunc, Vita qui benè dignus erat
Nunc quia busta tenent corpus, quid fieri voluptas,
Non lacrumæ Ditis jura movere queunt.
Magne senex placidè tumuli sub mole quiesce,
Et placidus placidæ regna quietis habe.

V. Schönborn / Studios.

BALDILINI exequias Reverendi en jam prosequuntur
Masculus & sexus Fæminæq; simul!
Heu dolor! heu gemitus! tanta est penuria Doctum,
Et tantum jugulat trux Libitina Virum!
O igitur lugete Viri juvenesq; senesq;
Et Mulieres ô fundite lacrymulas.
Namq; in BALDILINO nostro germana Lutheri
(Qui & Superintendens) progenies cecidit.
Ast licet hic ejus teneantur membra sub urnâ
Pallida, & in cælis vivat ovans anima:
Is tamen Ingenio nunquam discedet ab orbe,
Quod sua docta satis scripta relictâ probant.

Zacharias Mose Wittebergensis.

Quis

Quis vel quid clausum hic, mi, quæris, forte viator?
Dicam, quod claudi, Lector amice, potis.

Quod claudi potuit BALDVINI, ah! hic jacet Omne,
Cætera in ampla poli, cætera in arva soli
Discessere, ascendere: hic vilissima clausa;
Namq; Anima in cælo, Fama at in orbe vaga est.

m. mq; p.

Andreas Sennertus VV.

EPITAPHIUM.

VOx levis est dictu: BALDUINUS MORTE PEREM-
Sed lapis est, cui non osq; sinusq; madent. (PTUS,

Mortuus est equidem mortalis: at ambigo talem.

Mortalem an rursus secula nostra ferent?

Heu plorate virum! Pereat quicunque tueri

Luminibus ficcis publica damna potest!

Heu plorate virum, queis non res dignior ulla

Cultu, quam verum religionis opus!

THEIOLOGUS cecidit, quo non vigilantior alter,

In veræ cura religionis erat.

BALDUINUS cecidit, nulli gravitate parandus,

BALDUINUS, quo non suavior ullus erat.

Qui poterat sermone, velut Rhodopeius Orpheus,

Vincere flexanimo saxa scrasq; suo.

Quum terrendus erat peccator fulmine legis,

Ejus sermo gravis grandinis instar erat.

Quum lupus à Christi sancto pellendus ovili,

Enthea vox ejus terror & horror erat.

Pectori at attonito peccati mole gravato,

Suavis in ore favus, gratus in aure sonus.

Sed quid laudo virum, quem sat post funera virtus

Laudat? Præ lacrymis concidit ore sonus.

BALDUINUS valeat, BALDUINUS voce triumphet!

Nostrum est BALDUINI funera flere piè,

Atq; simul veras animo percurrere causas,

Jam cur ante diem lumina tanta cadant?

Dicam: priscus amor fugit, candorq; pudorq;

Vieta jacet pietas cana fidesq; jacet.

Inde viri cani, quibus est sapientia cana,

Quos penes est candor, cana fides & amor,

Vivere non gaudent, vel si qui vivere gaudent,

Mundus ferre nequit: suscipit ergò DEUS.

Et sic BALDUINUS seculi prudentia nostri,

MEISNERUSq; ingens ante obière diem.

O genus in fraudes facundum vivere disce!

Evitato malum, vis retinere bonum!.

FRIDERICUS BALDUINUS

SACROSANCTÆ THEOLOGIÆ

DOCTOR ET PROFESSOR PUBLICUS

PASTOR ET SUPERINTENDENS GE-

NERALIS FACULTATISQUE

THEOLOGICAE SENIOR.

Per Anagrammatismum.

Jussa verenda DEI constanti corde professus,

Fortiter & bellè pugnavi pro grege Christi

Sancto; hinc splendebō ceu Sol rosea astraq; celi.

Avolo, sit, fiat!

Defun-

Defunctus loquens fingitur.

Huncce meum Lachesis valuit deducere pensum:
 Ergo mori cogor charosq; relinquere natos,
 Uxoremq; bonam, qui omnes macore repleti
 Corde gemunt; sed ego latus dulcedine plaudo.
 Nam sic fata valunt, mihi mens quoque conscia recti.
 Jussa verenda DEI constanti corde professus,
 Fortiter & bellè pugnavi pro grege Christi
 Sancto; hinc splendebō ceu sol, rosea astraq; celi.
 Avolo, sit, fiat! Moriar nunc avolo, fiat!
 Tu DEUS esto pater Natis, viduq; relictae
 Tutor. Nunc satis est, dixi satis, Avolo, fiat!

Der Verstorbene redet.

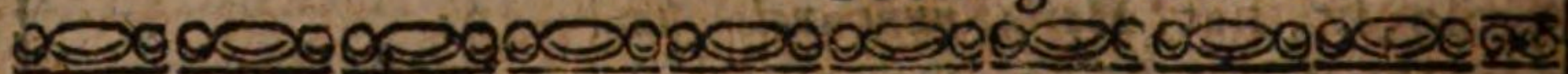
So weit hat Lachesis mein Leben wollen Weben:
 Ich nun muß ich davon / vnd meine Kinderlein /
 Mein allerliebstes Weib in trawren lassen Schwe-
 ben;

Ich aber habe Freud' ohn alle Sorg' vnd Pein.
 Denn Gott hats so gewolt / so ist auch mein Gewissen
 Zufrieden: denn es ihm in Christo wol bewust:
 Weil ich mich allezeit mein Ampte nach beflissen /
 Standhafftig Gottes Wort zu lehren / vnd mit Lust
 Für Christi Schäffelein in höchstem ernst zureiten.
 Drumb werd' ich wie die Sonn' vnd Rosenfarber glantz
 Des Himmels leuchten. Nun ich mag nicht lenger beiten /
 Es werde Wahr / der Tode ist mir ein freuden Tank.

Du mein getreuer Gott/du Vater aller Waisen/
 Und aller Wittwen Schutz/nimm dich der meinen an/
 Die du mit Thränen Brod aniso so thuest speisen.
 Gnug hab' ich nun bestellt: getrost fahr' ich darvon!

*His suspiriis & lacrymis Docto-
 rem & præceptorem suum deside-
 ratissimum prosequi voluit*

Andreas Holstmann Balhusâ-
 Göttingensis Saxo.

ΔΕΗΝΕΠΑΝΟΤΑΦΟΛΟΓΙΑ.

I.

HAc sub humo quis HOMO? FRIDRICH BALDEINUS,
 imago

Totius hac sophies contumulatur humo:
 Collacrumat tellus, sed jactant sidera cæli;
 Illa suas tenebras, lumen at ista novum.

II.

QUod si frequentes laude VIRTUTUM decus:
 Et GRATIARUM DELIDUMq; munera,
 Quis eminebat ipsemet BALDUINIDES,
 Heu faxis hinc & inde pontus fluctuet
 Madove lacumationum! LEUCORIS
 Prælustris enitens smaragdus MISNIÆ.
 In luctuum tomos veniret funere
 Caro super BALDUINICO: sed maxumè
 Juxta doloris integres vulnera
 BALDUINUM genti, graviq; AMICULOS
 Plangore duceres humum, quæ nunc humat,
 Et deplet omne, quod CHARIS, quod PIMPLEIS,
 SOPHIEque diva Sole coram finxerant,

Et adfatim compleverant donis suis.
 Ne parca quàm circum fremis caput cita
 Sicelice, submanique trudas ad plagas
 Quis fulta fulgenti metallo viscera!
 Ergone MUSA sic filebis mussitans
 Istud nigranteis ut domos habeat DECUS?
 Adesto sis, hæc scripta sint cippi in iugo:
 EXEMPLAR HAC TUMBA CUBAT VIRTUTUM,
 SUBRECTIUS LUMEN CATHEDRÆ LEUCORÆ,
 GULTÆ SÜADÆ PRÆRADIOSULA,
 PERINCULTI nitens LYCÆI DESTINA,
 SOPHIES CALOR, MICANTIORIS GRATIÆ
 HONOR, quis est? quis est? DOCTOR BALDUINIDES.
 Hic GLORIÆ meret columnam perpetem
 Perenni vivacis, patet quæ Cynthius
 Mundo, sed illic inter Incolas poli
 Mortem triumphat & soli pericula!

III.

I Te procul, sacer est locus hic, procul ite profani;
 NATURÆ servat hanc sacer HORROR humum.
 DELUBRUM SOPHIES, MENS PHÆBI, GLORIA SVADÆ,
 AONIDUM SEDES, REGILA THEIOLOGIÆ;
 Cuncta vix ut edam, venientia dicta notabunt?
 BALDUIN EXIGUO CONDITUR HIC TUMULO!

Witebergæ

ΣΥΝΕΤΙΣΤΕΩΝ

ad pb.

CHRISTIANUS GOELDELIUS

Dinstadias-THURINGUS

Poët. Laur. Cæsar.

Dum celeres Dacus urget equos, rapit arma Tuisco,
 Turcaque dum spirat fulmina, lora, necem,
 Sternitur infelix atris Academia fati
 Leucoris, & luctus cogitur ire vias.
 Namque hæc Gradivi pavet impia pila Tyranni,
 Sangvine proque undis, Tu Pater Albi, fluis!
 Heu mihi! Sæpe amens dixit: Jam proximus ardet
 Vcalegon, nec me tristia fata prement?
 Quod metuit, factum, gladii micuere feroces,
 Et procul à nobis aurea Pallas abit.
 Vix illata tuis erat hæc Viteberga lacertis
 Plaga, movet majus Parca scelestæ scelus;
 Livida Pierias dum vexat funere Divas,
 Infano nisu Magnificumque rapit.
 Quot fluvii lacrumis tunc exivere subortis,
 Sacra Heliconis avis dum dolet exuvias!
 Tandem ubi vix oculis miseri cessere tumores,
 Amorunt fletus Castaliæque DEÆ:
 Albiacos iterum quæssat Libitina Penates,
 Dum Blumium gelidi pulveris umbra capit.
 Jam duplex dolor ortus erat, jam vulnere duplo
 Cor fractum monstras, inclute Phæbe, tuum!
 Nec fat erat; tantos humeris portasse labores,
 Atque ætæ gravius sustinuisse malum.
 Angelus (heu!) nostras volitat percussor ad oras,
 Et sternit Juvenes, enecat atque senes.
 Pierides deflent Feralia, sede relicta
 Avolat alveolis Pallados omnis amans.
 Corpora namque hominum passim fœdata jacebant,
 Nullus erat doctis portus & aura Viris!
 Phœbeus cecidit gelidi livore veneni
 Miles, & extincti corporis umbra fugit.

Pestis abacta fuit summi bonitate Tonantis,
 Alveolosq; suos Grex Studiofus adit.
 Horrida terribili miscetur funere plaga,
 Dum, Meisnere, cadis, nostraq; sceptris rapis!
 Iam conclamatum est! Habitura Academia finem.
 Visa mihi, tumido dum nimis acta mari est!
 Est aliquid, sensusq; movet, cum marmore tectos
 Aspicimus, quorum nomine, Pinde, vires!
 At vix proposuit Divum Rexpocula Lethes,
 Peneq; salva iterum Leucoris alma fuit;
 Te quoq; fata vocant, Magnæ spes ultima Matris,
 Baldovine, hujus fulgida stella soli.
 Propterea passis, Cadmeides, ite capillis,
 Tu quoq; tu Deli, flebile pange melos!
 Quo vivo, divum tenuit Saxonia nomen,
 Ivit & ad superos; Leucoris; Ille cadit!
 Quo vivo, viruere scholæ, viruereq; templa
 Jovæ flore suo: Leucoris, Ille cadit!
 Quo vivo, umbones, fera spicula, pila, farissæ
 Sunt averfa tibi, Leucoris; Ille cadit!
 Quo vivo, populus sacris admovit honores
 Promeritos aris; Leucoris, ille cadit!
 Quare puella tuas humeros Academia cingat
 Vestis, & o luctus conscia signa feras!
 Sedula tu Themidos, plangas quoq; curia nutrix,
 Atq; gemas, tantum sic abiisse bonum.
 Eccui, sancte Pater, moribundæ mnnere dextræ
 Committis curas, templa, scholasq; tuas?
 O dolor! O Libitina ferox! O Jura severa,
 Cur cupitis, tantum farripuisse Virum?
 Sed quid ago? Fletu molem conduplico! Luctu
 Luctus abit major! Spes mala diu levet.

Ergò promes lacrimas, & spe tua damna levabis,
 Albula, qui rapuit reddere & ille potest!
 Interea placidum carpas, VIR Maxime, somnum,
 Nostaciti petimus: Sit tibi terra levis:
 Spargimus exuviis flores, serimusq; Cupressus:
 Et tibi sub gelido hæc marmore scripta data:
 Heic recubat, quem tota gemit Viteberga sepultum,
 Expectat summi Judicis atque diem.
 Quo reddat vitam, reddat superumque salutem,
 Ille, cui soli in corpore servus erat!

Germanicè.

Als Gabor bricht herein mit seinen Keutteren/
 Der Deutsche Reist daß Schwert zu seinen eng'nen haar/
 Als dir der Türck ô Wien / gedencet zuverleihen
 Ein Feuer voller Angst vnd tödlicher gefahr/
 Muß vnser Wittenberg die dicke Belan sehen
 Des trüben Ungelücks/es muß in Sorgen stehn/
 Es weiß von ander'm nicht als nur von leid' vnd flehen/
 Vnd muß den harten Weg der trawrigkeiten gehn.
 Was hat es vor der zeit vor Thränen außgegossen/
 Als der verstorckte Mars das Fahnlein hat gebracht
 Ins Deutschland / als die Elb' ist voller Bluts geflossen/
 Als seines Wasserstrom mit Leichen zugemacht.
 Wie offters hat sie doch mit Seuffzen müssen klagen/
 Als ihres Nachbaw's Wandt am aller sehrsten brennt!
 Ach (Sprach sie) werd' auch Ich des brenners wüthen fragen?
 Vielleicht ist izt die zeit / daß ich werd' angerent!
 Vor dem sie sich geförcht/ist ihr auch wiederfahren/
 Die Schwerter schimmern sehr/die auß gezückt seyn/
 Sie thun kein' art noch weiß' ahn ihrem Stürmen sparn
 Die Pallas zeucht hinweg nicht ohne große Pein/

Es war diß Ungelück mit groffer Noth erlitten /
 Kommt bald ein anders her / das Clotho hatt erdacht /
 Sie hatt nach ihrer Lust das Leben abgeschnitten /
 Dem / den des Phæbus Volck zum Rectorn hatt gemacht.
 Hilff Gott / was war doch da vor grosses Jammerschlagen /
 Als ihm die Philomel ein Grabelied erticht !
 Bald muß ein ander Lied ihr mattes Hertze plagen /
 Wie vnser Doctor Blum zur Erden wird gericht !
 Die Angst gedoppelt war / Apollo hatt gezeigt
 Sein gar zerstücktes Hertze / es war noch nicht gestillt
 Die grosse Trawrigkeit / ein andre sich erenget /
 So die gedrückte Stadt mit ängsten vberfüllt /
 Die Peste tritt heran / die dunckelschwarze Leichen /
 Vom blossen Gifft erwürgt / sich stecken in den Sandt /
 Der Pallas heufflin muß von diesem Orte weichen /
 Vnd suchen in der Noht ein ander Vaterlandt.
 Doch endlich mit der Zeit die Peste nachgeblieben
 Durch Gottes Gütigkeit / die Pallas wider kam /
 Auß sehnlicher Begierd' vnd Lust hieher getrieben
 In dessen vns der Tod Herrn Doctor Weisnern nam ;
 Ich dachte schon bey mir / nun wer' es ganz geschehen /
 Weil dieser hohe Geist von vns geschieden war /
 Ich würde schon das Endt der hohen Schulen sehen /
 Weil ihr das wilde Meer der Trübsal bringt gefahr !
 Es ist fürwar nicht leicht / am kalten Marmel lesen
 Der hohen Leute Lob / durch deren schöne Kunst
 Du grüner Pindos warst in deinem besten wesen /
 Vnd hattest / wenn man ihr gedachte / groffe gunst.
 Es war der tieffe Kitz mit kummer kaum vergessen /
 Vnd Gott hatt vnsern Sinn mit trösten auffgericht /
 Kommt Clotho wider her / vnd hatt sich sehr vermessen /
 Sie woll' vns schaden thun / wie's ihr denn fehlet nicht !
 Ihr fallt auch / O ihr der grossen Mutter hoffen !
 Herr Doctor Balduin / ihr hochbegehrtes Liebt /

Am blauen Elbenstrom' ein jeder wird getroffen /
 Wenn er euch liegen sieht / sein Hertz vnd Muth zerbricht !
 Darumb / ihr Musen / geht / geht mit zerstreuten Haaren /
 Vnd seid den letzten Dienst zu leisten ihm bemüht /
 Vnd du / Apollo auch / wenn du es wirst erfahren /
 So bitt ich / stimm ihm an etn süßes Grabelied.
 Der / weil er lebte / war dem ganzen Sachsenlande
 Ein Ehr vnd ewig Lob / der fehrt nun trawrig hin /
 Verlassend vnverhofft des schwachen Leibesbände /
 Er muß / O Wittenberg / auß deinem Lande ziehn !
 Der / weil er lebte / war ein außersue Deute
 Der Kirchen / Schul vnd Stadt / der fehrt nun trawrig hin /
 Der Gottesfurcht vnd Zucht zu pflantzen sich bemühte /
 Der muß / O Wittenberg / auß deinem Lande ziehn !
 Der / weil er lebte / hat Gott vor die Stadt gebeten /
 Die Churstadt Wittenberg / der fehrt nun trawrig hin !
 Der Spieße / Schild vnd Helm im beten vntertreten /
 Der muß / O Wittenberg / auß deinem Lande ziehn !
 Der / weil er lebte / sich im lehren fleißig vbet /
 Vnd sein Ambt nie verließ / der fehrt nun trawrig hin /
 Der Gott vor alles Gut der schnöden Welt geliebet /
 Der muß / O Wittenberg / auß deinem Lande ziehn !
 Drumb mußtu / Pallas / dich (O leid !) in schwartz bekleiden /
 Du mußt mit ganzer macht dein trawern schütten auß :
 Du Wohnhaus Themis wirst empfinden dieses Leiden /
 Denn dieses grosse Gut bewohnt des Grabes Hauß.
 Ach Vater ! Wem wolt ihr der Kirchen Last befehlen ?
 Wen stellt ihr vns doch zu mit ewrer kalten Hand ?
 Wen wolt ihr doch hinfort vns zum Vorsteher wehlen /
 Der mit des Herren Wort erfreue dieses Land ?
 O vngewohnter Schmerz ! O ihr / ihr drey Gättinnen /
 Von deren härtigkeit vnd Rauch ein jeder spricht /
 Ihr solt des Menschen Todt vnd langes Leben spinnen /
 Kan denn der hohe Mann euch je bewegen nicht ?

Doch was wil ich allhier viel Wehklagen machen?
 Solich ohn alle maß elend vnd trawrig seyn?
 Viel Weinen/ Leid/ Geschrey das dienet nicht zur sachen/
 Vnd doppelt nur die Angst/ das hoffen wehrt der Pein.
 Darumb/ O Elb/ vnd ihr/ ihr Bürger Sachsenlandes/
 Last ewre tieffe Noht vnd schweres trawern seyn/
 Der ihn genommen hat/gedencket dieses Standes/
 Vnd wird an seiner Stat schon einen setzen ein!
 In dessen ruhet sanfft/ ihr Zier der starcken Sachsen/
 Herr Doctor Balduin/ Wir wünschen mit begier/
 Gott laß auff ewer Grab ein grünes Graßlein wachsen/
 Die Erde sey euch leicht vnd günstig für vnd für!
 Wir streuen Blumen auß/ vnd pflanzen die Cupressen/
 Umb ewers Grabes Klufft/ wir leisten vnre Pflicht!
 Dadurch auch ewer Ruhm kan bleiben vnergessen/
 Wird euch diß wahre Lob in Marmel auffgericht!
 Hier lieget der/vmb den der Sachß vnd Meißner klagen
 Begraben/in der Stadt/wo Widelind gewohnt/
 Nach dem er hat den wust des Leibes abgetragen/
 Vnd wartet auff den Tag/ der allen Menschen lohnt?
 An dem der Richter ihn am ende dieser dingen/
 Das Leben widergeb/ vnd führ ihn in die Luft/
 In dessen dienst er auch sein Leben thut verbringen/
 Den er ins Leibes laßt so sehnlich angerufft.

Condolens fecit

Elias Pezoldus Hanā Sil.

Splendida si possent clarorum scripta Virorum
 Aspera patientis frangere tela Neci;
 Viveret hoc lumen BALDVINVS, viveret, inquam,
 BALDVINVS, rigido qui dedit ossa solo.

Verum quis potius est positos evadere casses
 Mortis? homo rapidi fluminis instar abit.
 Sic visum est Domino, tollit, quos diligit, olim
 Ne videant madidis damna futura oculis.
 BALDVINI virtus, totum quæ sparsa per orbem,
 Permanet, ac illam secla futura canent.

Συμπλαγείας ἐργὸ
 f.

*M. Johannes Münchbergius Berna-
 viensis March. SS. Th. St.*

VERE, Maro fatus: nunc formosissimus annus,
 Omnia nunc rident, floribus arva virent.
 Sed contrā hocce meum: nunc ô tristissimus annus!
 Omnia nunc lugent, Rostra sacrata dolent.
 Quæis olim memini tunicas fluxisse solutas,
 Quæ scio purpureas antè habuisse Duas.
 Nunc verò velata scio (Proh!) sindone nigra,
 Hisq; nivis lacrumæ more madentis eunt.
 Unica adhuc superest, fervet quam Summus Jova
 Oro, ut demonstret dogmata falsa PAPÆ.
 At primas rapuit manus (cheu!) Mortis avara,
 Quæ decus & columen totius Orbis erant.
 O d. ~~ru~~ n Fatum! Quid sperandum, immò timendum?
 Lumina dum nobis vivere tanta negas.
 O durum Fatum, quæ te dementia cœpit?
 Vivunt ingenio, vivere quos renuis.
 Hos pro more pio pia CHRISTI Ecclesia plangit,
 Horum præfidio dum viduata nimis.
 LEUCORIS hinc plorat MEISNERI funera, contrā
 Gaudet Calvinii, Rasaq; turba Papæ.

LEUCORIS hincplorat BALDWINI funera, contra
 Gaudet Calvini, Raseque turba Papæ.
 Latentur. Quid tum? DEUS est qui jubila rider,
 Ipse suos nescit deseruisse pios.
 Quod superest, SIT GRATA QUIES: Terra ossa teneto,
 SUCCRESCANT TANTIS PIGNORA DIGNA VIRIS.

*Lubens ac lugens
 factum*

â

Joh. Georgio Schmarcken Burgleng-
 feldo. Neo. Palat. Phil & Theol. St.

Heu WITEBERGA iterum capit insanabile vulnus,
 Quodq; piis lachrimis quemq; dolere decet:
 Magna columna etenim cecidit, BALDVINUS, ut orbem
 Deservit, nostræ maximus Urbis honos.
 Sicigitur cum PATRE Meo (de funere cujus
 Hægenæ adhuc hument) vivit ovatq; Polo;
 Vivit ovatq; Polo, contemnens omnia Mundi,
 Adspiciensq; DEUM Cœlitumq; choros.
 O æterne PATER, Tua nos Clementia servet:
 Daq; Alium, ut doceat dogmata sancta Tua.

Dn. Agnatum five Amitæ Meæ Conjugem
 jure lugens feci

Balthasar Meisnerus junior, V Vit-
 tebergensis.

Ultima dum versu persolvere Justa Parenti
 Conor, & Aonio thure litare rogis:
 Angor, & ingentem cerno sub pectore hiatum;
 Conqueror ah medium cordis abesse mei:
 Omnis in egelidis deferbuit artubus ardor,
 Carmina jam lessu sunt sat hiulca meo.
 Ah Jova! si locus est, lacrymarum spargere guttas,
 Ultima tristitiæ hæc symbola sunt mea.
 Ut Fatum flendo vincatur, Tu, mage flendo
 Chære Parens esses nunc revocandus humo.
 Tale Decus, talem Stellam, si lacryma posset
 Reddere, quid lacrymâ carius esse queat?
 Tantum pondus opum tulit una diecula, tantam
 Gazam, quam seclum vix dabit, hora rapit.
 Templa, Scholæq;, Cathedra, Forumq;, Lycæa, Domusq;,
 Omnia conjunctas ingeminant lacrymas.
 Defecere Facies geminæ, vix tertia restat
 Lampade Leucorei splendida Theiologi!
 Clausa tamen Superum tabularia, nemo secretò
 Fata potest votis annihilare suis:
 Quodq; palimpesto divinæ scribitur aulæ,
 Nescit id humana tergere lacrymula.
 Et nos possemus forsan, possemus in imbrem,
 In lacrymam, in meros ire redire oculos.
 Salve Parens, simul ac salvete, quiescite manes,
 Quanquàm ego vix lacrymis ipse quiesco meis!
 Tutius est, citò posse mori, quàm vivere morbis,
 Quotidiè moritur, qui manet æger, homo!

*Super manes Dn. Parentis, ut longè charissimi,
 ita semper desideratissimi, male comto versu, la-
 crymas fundebat calidissimas*

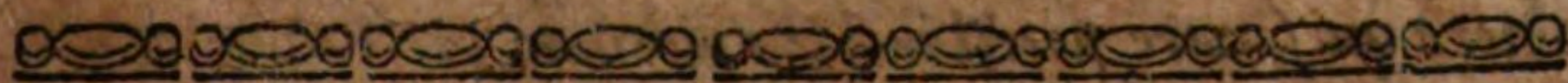
Filius

M. Balthasar Balduinus.

Agypti Prorex praeconia flaminis almi
 Promeruit, larga pro pietate sua,
 In faciem tuerit moribundi quod genitoris,
 Permiscens lacrymis oscula luctu sonis;
 Par fuerit pietas, tua si quoque funera lugens
 Effundam calidas cum gemitu lacrymas
 O memorande Parens cunctis cum laude diebus,
 Quondam dulce deus praesidiumque meum;
 Sed cum lamentis nil proficiam, modus esto;
 Pectoris haec potius cura perennis erit,
 Quod tua sit pietas, tua laudis adorea rara
 Illibata solo, ac intemerata polo.

*Sic Parentis bene meritis mi
 beatum plangebat obitum*

Christianus Balduinus LL. Stud.

Siccine caelestem patriam Genitor venerande
 Jam repetis, nosmet tristis at orbis habet,
 In quo nulla boni spes, sed permulta malorum.
 Spes superest, pessum cuncta subinde ruunt;
 Ah fuit haec Domini non invidiosa voluntas,
 Cui refragari grande nefas fuerit.
 Ille etiam si vult vitam emigrare parentes,
 Pupillis miseris spes erit & columen.
 Olim ceu Matrem, sic jam tua dextera Patrem
 Suscipit, orbamur subsidisque bonis;
 Non tamen omnis spes occisa est, namque relictos
 Suscipiet Dominus, quos bene prospiciet.

Quod

Quo pietas nobis virtus, doctrinaq; crescant,
Atque tuus per nos magnificetur honor.

Obitum parentis ita lugebat

Fridericus Balduinus.

Non satis ergo fuit dura inclementia mortis
Quinos ante piam matrem quod sustulit annos?
Non satis ergo fuit, MEISNERI funere magni
Nos contristatos? cum charus avunculus esset?
At gravius nostris animis infligere vulnus
Visum erat altithrono celi terrae Dynastae,
Ad se dilectum revocat dum morte Parentem.
Iam quid opus facto? num mens est abjicienda?
Nequaquam, sed cuncta Deo committere fas est,
Vulnera qui sanare potest inflicta piorum;
Hic nos nos percussos sanabit, onusq; levabit
Impositum nostris humeris, ut ferre queamus,
Et laudes ipsi pangamus pectore grato.

Godofredus Balduinus:

Wenn ein groß Wetter kommen wil/
Ein frommer Vater in der Still
Sein lieben Kinder nimt in acht/
Und sie mit allem fleiß bewacht/
Er führet sie bald vnters Dach/
Daz ihn zuseh ein Ungemach/

Wer weiß was durch sein fleißig acht
 Der Himlisch Vater hat bedacht/
 In dem er unsre Lehrer gut
 Ins Himmels hütten famlen thut/
 Vnd euch Herzlichster Vater mein
 Nebn andern zu sich holet ein/
 Dadurch vns auff der schñoden Welt
 All hülffe/Rath/vnd Trost hinfelt/
 Gewißlich vnser Vaterland
 Hat außzustehn ein harten stand/
 Ein groß Gewitter meine ich/
 Am Kirchen Himmels ereuget sich/
 Vor welchen bald von dieser Erden
 Die Frommen weggeraffet werden.

Nun HERR Jesu du höchster hort/
 Du wirst ja deine Kirch vnd Wort
 Erhalten wieder all Gewalt/
 Des Teuffels vnd der argen Welt/
 Auch es mit deinem heiligen Haß/
 Der Kirchen nicht seyn lassen auß/
 Ob durch den Todt die Seulen sein
 Gleich zittern vnd gar fallen ein.

Du wirst auch als ein Vater gut
 Der Waisen vns halten in hut/
 Vnd treten an der Eltern stadt
 Die vns der Todt genommen hat/
 Damit wir als die pflänkelein
 Aufwachsen in dem Garten dein/

In Gottesfurcht / Künsten vnd Tugend
 Die da wol zieren zarte Jugend /
 Auff daß wir auch zur rechten zeit
 Als gute Gefäß sind bereit /
 Welch breüchlich sind dir dem Hauß Herrn /
 Zu guten Wercken vnd zu Ehrn
 Vnd deines Namens Herrligkeit /
 Hier pressen vnd in Ewigkeit.

Johannes Balduinus.

Hilff lieber Gott / wie haben wir
 So grosse Straff verdient bey dir /
 Daß du in wenig Jahren hast
 Vns aufgelegt viel schwere Last /
 Mein Kindheit es nicht fassen wil /
 Das ich davon könt sagen viel /
 Gott nimm mein liebe Mutter hin /
 Daß ichs niemals hin worden inn /
 Mein Schwesterlein auch bald zu Gott
 Ihr nachfolgt durch ein sanfften Todt /
 Zu dem auch in groß Hertzelennd
 Setzt vns der Früzeitig Abscheid

Herrn

Herrn Doctor Meisners. Aber diß
 Ist erst der allerschmerzlichst Riß /
 Daß ich mein lieben Vater hab
 Verloren vnd begleitet zum Grab /
 Der mich erziehn/*examinirn*,
 Zur Gottesfurcht solt halten vnd führen /
 Damit in guten Künsten vnd Tugend
 Geübet würde meine Tugend /
 Der ist nun weg / Lebt ohne qual
 Bey Gott im hellen Himmelsaal /
 Ich aber mit den Brüdern mein
 Im Thränenthal muß übrig seyn.

Ob gleich nun Vater vnd Mutter mich
 Verlassen / So wird dennoch sich
 Der Herrre meiner nehmen an /
 Welchs König David rühmen kan /
 Damit zu Ehr dem Nahmen sein /
 Ich auffgezogen werde fein /
 Vnd mit Paulo zu seiner Zeit
 Christo zum Rüstzeug sey bereit.

Paulus Balduinüs.

Vivit non morti dum noster redditus atræ;
Ipsæ sed est, ubi sunt, in Cælo, gaudia, læto:
Vivit & est celebris mage, quàm quod funere demtus.
In CHRISTO dormit, mortis victore quiescens.
Ter millena canit BALDUINUS jubila clangens

Portum nunc prendens cœlestem carmine laudat
Omnipotentem Patronum, prolisq; relictæ,
Solator viduæ tristis fuit, est, erit & qui
Tollet, quod querulantis, onus, præcordia complet.

FRIDRICUS mortem jam non videt amplius, aulæ
Undiq; cœlestis circundatus agmine Sancto.
Nam primum Lotus Baptismi flumine sacro
Effugit æternam, quæ verè erat lardua, mortem,
Regno susceptus Christi, qui sanguine purgat,
Absq; sit ut nece, peccato liberatus ab omni.

Nunc splendet noster BALDUINUS luminis instar,
Ore loquebatur veri qui dogmata Jovæ,
Sorsum nunc raptus, cælum sublatus in amplum,
Tellurem linquens, cunctis super hostibus ipse
Evge triumphando pariter. Sed perge celebrans
Regem cœlicolûm, qui condidit omnia. VERBO.

Fortiter in mundo tandem discrimina vincens
Rumpere, quos liquit, jussit quotcunq; placebit
Infensos hostes FRIDERICUS. Ridet. At ipsum
Ducemq; Doctorem, Ductorem, Quæq; Progreffe,
Exterius jussit nostrum, prius exiit hinc quàm,
Rex cœli. Fructu sine? non. Nam cantio cygni
IESUM concelebrans, duplici quæ consona voce:
Cantio præcantat; respondet at Hungarus ore,

U t pote quâ didicit linguâ, repetente. Putandum.
S ic heu! nos iterum prælustris liquit OCELLUS,

B ALDUINUS vigilans FRIDERICUS stella relucens.
A bsq; sumus nostro MEISNERO, desiit esse
L ucidus en iterum nobiscum dogmate puro,
D octrina gravior, FRIDERICI nomine dulcis.
U nus vix numero superest. Ah parce dolenti
I ESU CHRISTE gregi, deflentis crimina tolle.
N ondum promptus; eram sed jussus & ire vocatus.
U ultum divertens jussit simul ire paratus
S ed meus ipse Suum, sequimur sic quinq; vocantem
D octor. Eras herus, nunc dormi in pace quietus.

M. Georgius Mullerus Jessensis Saxo

Alumnus huc usq; Elect. jam verò

indignus Ecclesie VVolfingroedensis

Pastor.

I Nclya BALDVINI sub terras ivit imago;

Sed volat illens fama per astra poli.

Non equidem miror, mortales nascimur omnes:

Doctus ut indoctus cogitur ergo mori.

Sed COR miscetur gemitu, miseroq; tumultu,

Quod sic BALDUINUM mors rapit ante diem.

Anchora sacra mei studii, tutissima porta

Corruit, heu Dominum mors necat atra meum!

Nescio quâ caperer dulcedine, copia grato

Cum famulandi illi facta labore mib'.

Hujus enim auxilio potuissem scandere, quò me

Invida paupertas scandere nunc prohibet.

Heu dolet! Ast cum fata velint, non obstrepo fati.

Ut POTIAR PATIAR, quis relevare DEUS

*Quem veneror supplex, ut prona pericula vertat,
Inq; hostes cogat omnia dira suos.*

Klag gedicht

W Als ist doch des Menschen Grewde /
Als ein Spiel das bald vergeht /
Als ein Ort vnd loß Geberde /
Daß leicht der Wind verweht
Als ein Dampf so schnell hinwegt /
Wenn er aufgestiegen ist?

Solchs hab ich wol vernommen /
Mein Hertz war recht Grewden vol
Wie des Bawren / wenn thut kommen
Die Zeit / da er samen soll /
Was die Ceres auff dem Feld
Ihm für Augen hat gestellt.

Ich fieng an mich zuergetz
Gleich wie Jonas sich erfrewt
Als da Gott in seinen schmerzen
Den Kürbs vber ihn gebreitt /
Dessen Schatten ihn gekühlt /
Wie er Hitze angst gefühlt.

Gott der hatt auch mir gegeben
Einen Kürbis / so er erfrewt
Mein Hertz / vnd mein ganzes Leben /
Welches vber mich gesprewt /
Einen Schatten / der erfrisch't /
Wenn mich die Hitze erwischt.

Matt. 7.v.27.

Sap. 5.v.15.

Iacob. 4.v.14.

Es 4.9.v.3. &

cap. 17.v.5.

Ion. 4.v.6.

Baldwin hatt ich gesezet
 Meinen Studien zum Schutz/
 Auch viel höher ihn geschätzt
 Als Gold/ Er war mein trost/
 Durch vnd bey ihm/ wie ich dacht/
 Hett ich mein Thun fort gebracht.

Aber mein Wunsch thet umschlagen/
 Meine Freude wird verkehrt
 In ein schmerzliches Wehklagen:
 Denn mein Kürbis wird verhere
 Von dem Tode/ welcher frist
 Was lebt vnd auch Sterblich ist.

Baldwin ist dahin gerückt/
 Ach mein Doctor ist dahin/
 Mein Herr ist mir entzückt
 Auß den Augen/ NICH dem Sinn!
 O Todt! O du schlimmer Todt/
 Was machst du oft grosse noth!

Nun wird ja auff mich zu brechen
 Der Dürre Ostwind ohn auffhören/
 Hitze wird auff mich zu stechen/
 Mich in mein Thun oft beehörn/
 Sehr queln/ engsten/ machen Matt/
 Vnd fast des Studierens satt.

Was sol ich als denn beginnen?
 Wie dem Jonas also war/
 That ihm der Muth entrinnen/
 Wolt im Zorn sterben gar.
 Ich kont auch wol zornig sein/
 Wenns vertriebe meine Pein.

Aber nein/ ich will ertragen
 Was mir GOTT hat zugeschickt

Ion. 4.v.8.

Mich. 7.v.9.
 Ps. 68.v.20.

Et

Os. 6. v. 2.

Ps 138. v. 7.

Syr. 2. v. 11.

Ezech. 26. 16.

Bar. 4. v. 20.

Er zwar thut zum öfftern schlagen/
Aber doch darnach er quickt.
Keinen/ weiß ich/ Gott verlest/
Wer nur ihm trawet fest.

Ich muß aber mich umbhüllen
Mit einem schwarzen trawer Kleid/
Baldwin thut mich erfüllen
Mit sehr großem Hertzgeleyd/
Baldwin war so ein Mann
Des ich **NICHT** vergessen kann.

Von dem Orpheus thut man lesen
Im Poetischen gedicht/
Wie so lieblich er gewesen/
Daß wenn er hat angericht
Seine Leyern/ vnd im Wald
Ein Gesanglein angestalt/
Sein für Freuden zugelauffen

Rehe/ Hirsch vnd alles Wildt/
Ihme zugehört mit hauffen/
Vnd davon ihr'n Grim gestilt/
Steine sind dadurch beregt/
Die Bäume haben sich erwegt.

Hat nicht Baldwin auch dergleichen
In den Predigten gethan?
Hat er nicht gewußt zustreichen
Die betrübten Herzen an/
Mit dem rechten stärcke laffe
Des Worts Gottes der Seelen Krafft?

Hat er nicht gewußt zu lencken
Manch verrücktes Hertz zurecht/
Manches Schöfflein auch zu lencken/
Wens in Sünden war verjächt?

Seine Predigt brach ein Hertz /
 We in es gleich hart wie ein Erz.
 Solten auch RICHTE ZU bekennen
 Alle Wölffe / Lerven / Bärn
 (Der Pabst allen vorzunennen:)
 Wird er ihn zum offtern zähren
 Aus den Augen rauszgelage
 Weiler WÄRHEIT frey gelage.
 Er wird manchen offte bewogen
 Zu verlassen ihre Lehr /
 Setten sie nicht eingesogen
 Die Lust Geldes / Guts vnd Ehr /
 E'ner der Gott Dienen will
 Muß solches lieben nicht zu viel.
 Aber nun hat sich gewendet
 Baldun von vns / vnd gelege
 Zu Bett / er hat recht vollendet
 Seinen lauff / drumb ihm gehege
 Aller frommen Christen Lohn:
 Frewd vnd Wonn ins Himmels Thron
 Er ist mit Frewd vberschlittet
 Aber wir stehn in gefahr
 Denn wenn am Anauße ruttet /
 Daß die Pfosten beben gar /
 Thut MATH in den sorgen stehn /
 Das Haus möcht in stücke gehn.
 Freylich müssen wir besorgen
 Gott der werde fordern ein
 Was er vns biszher thun borgen /
 Vnd auch sonst schuldig seyn
 Was er oft zu rücke helt
 Nicht gar in vergessen stelt.

2. Tim. 4. v. 7.

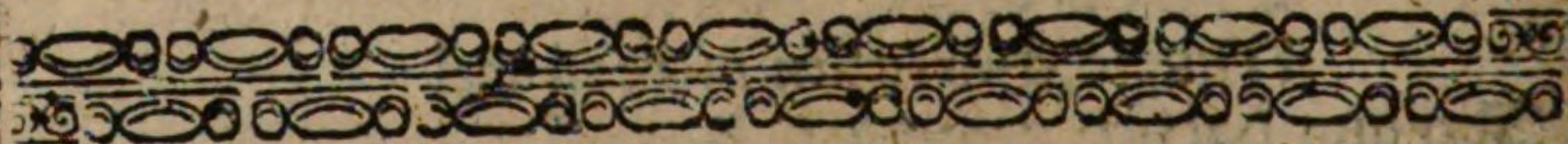
Esa. 35. v. 10.

51. v. 11.

Wittenbergk du Stadt des Zern/
 Wilcu diesem Zern entgehn /
 Thu dein Ohren nicht verperrn /
 Thu Gott umb verzeihung flehn /
 Stelle Gottloß wesen ein /
 Was gults Gott wird gnädig seyn!

*Sic Præceptoris & Domini sui longè desi-
 deratissimi Obitum altis prosequitur
 suspiriis*

Petrus Cunradi Misnensis,
 Famulus.

CARMINA

Stipendiariorum Brande- burgensium Francicorum, obitum Inspectoris sui benèmerentissimi *συμπα- θῶς* lugentium.

CUr adeò Aonidum nunc luget *turba* sororum?
 Cur cantus tristes Magnus *Apollo* sonat?
 Cur atrata suis *aurora* cubilibus exit?
 Cur mæsto Eous *Lacifer* ore venit?
 Cur tectus mœret nigro velamine *Phabus*?
 Cur fugit obscura non sine nube *dies*?
 Cur quivis *corpus* feralis obumbrat amictu
 Sindonis, & tristes format in exequias?

Cur

Cur tantis lacrymis, cur luctu *cuncta* moventur?

Cur crepata assiduis planctibus omne *solum*?

Ah! BALDVINUS obit; divinum dogmatis Astrum

Divini: occasus cujus ubiq; dolor.

Putret MEISNERI corpus sub pulvere! nostri

Corpus BALDVINI mox quoq; pulvis erit!

O dolor! ô gemitus! ô lamentabile fatum!

Tollere quod tantos non vereare viros!

Heû nimium! *istum* ceû Palinurum ac Tiphysa Christi

Naviculæ, *hunc* currus Automedonta DEI!

Occubere brevi: rapuitq; hos Atropos una,

Quos reparare viros secula nulla valent.

O decus & splendens MEISNERE corona virorum,

Nostre quam fueras firma columna scholæ!

O lumen fulgens BALDUINI, cui Teütonis ora

Non vidit similem nec genitura virum est!

Plura loqui vellem, verum obturata loquela est

(Heû!) gemitu & lacrymis, quæ (vide) ab ore cadunt!

Quid fore dicemus? trahet amplam Eürope ruinam,

Iusta nisi reliquos nos Metanæa regat.

Sæpè etenim punire DEUS si quam cupit urbem,

(Quod tamen avertat) præripit antè suos.

Exemplo est *Lotus*, Sodomæ cum cederet oris,

Protinus, En! urbes devorat ignis eas.

Sed quid adhuc gemimus? quid flemus? nonne & eodem

Currendum est nobis tramite discipulis?

Semper devictus nunc *Papa* exporrige frontem,

Quod quos non poteras vincere, morte cadunt.

Lojola soboles tu ter maledicta triumphas,

Victoresq; *tui* quod Libitina rapit.

Et tu calva satis *Calvini* concio gaude:

MEISNERUS cecidit, BALDUIN occubuit.

Occubuit? cecidit? vivum quem *fama* perennat
 Haud moritur; cælo gaudia læta capit.
 Non *ars*, non *virtus* cessat; *monumenta* loquuntur,
 Et scripta assidue nomina clara vehunt.
 Corpus humo quamvis tegitur, tamen arce *supremâ*
 Mens animata DEI gaudet amore frui,
 Æternum vivens, adversæ ubi nulla fiat aura
 Sortis; nec mortis mentio, nulla crucis.
 Quare quod jactas *puerile est*, hostis uterq;
 Vanaq; quæ volvis gaudia mente tuâ.
 Non secus ac *pueri* gaudent cedente *Magistro*:
 Sic *horum* ob mortem gaudia *Papa* capis.
 Te graviora decent: invitant ardua Calvin,
 Cui Sophia in cerebri sede *Magistra* calet.
 Ergo plus vitam mærete subinde querentes,
 Quod vestri, heû vestri! vixit uterq; potens.
 Nos verò quicunq; sumus de nomine Christi,
 Lugemus meritò heû! tristia fata nimis.

Lugens hac apposui
 M. Johannes Zieglerus
 Culmbac. Fr.

Sic verò properas, Leucoris inclyta,
 Quos Tu cunq; tenes hæcenus, inclytos
 Insignesq; viros illacrymabili

Exaugves tumulo dare?

SCHALLEROS, BLUMIOS, HEINECIOS simul,
 MEISNEROS etiam? Lumina proh DEUM!
 Laudatos Medicos! Theologum! sed &
 Perarum Sophia decus!

Hos omnes perimis? Nec cohibent manum
 Tam præclara, quibus præ reliquis erant
 Ornati, bona? Non illa moram tibi
 Affert Magnificencia

Reſtorum? Duo erant ſceptra Academiæ
Commiſi; ſed eſſe ſub moderamine
Rerum, atque ante diem ſubilis ad jugum
Mortis cogis iniquius.

Nec contenta Viri talibus, unius
Anni interſtitio, triſtia funera
Feciſſe, ulterius pergis? & (heu malum!)
Nobis eripis, omine

Non fuſto, quoq; eum, quo ſerè publica
Ceu fulcro Tua res, res reor omnium
Paſſim Chriſtiadum nixa, tuerier
Se & vires poterat ſuas?

Magnum dico Virum, nominis optimi &
Magni, Theologum nobilem & optimum
BALDWINUM rapi? & quanta feras bona
Te neſcire putabimus?

Tu Neſcis, ut Is Ipſe inſtiterit, Tibi
Quò ſacrata Fides, nudaq; Veritas
Conſtaret? Quàm acriter ſemper, & omnibus
Pravis iverit obviam?

Quantis Papicolas, Calvinſequas, quibus
Photinoq; ſatos cladibus arſerit,
Et victos penitus, plus vice ſimplicis
Armis exuerit ſuis?

An verò alma tibi Leucoris excidit
Zelus? Num Gravitas, Lingvaq; melleæ
Atq; arguta Viri, cùm docuit DEI
Plebem cœlica dogmata?

Non neſcire poteſt alta, nec tibi
Effluxiſſe queunt, quæ pius undique
Cœtus Chriſtiadum, Hæc Tempia celebribus
Laudum muneribus ſonant,

Nosti: de egregiis, quæ fuerant Viri
 Tanti in te, meritis tute fideliter,
 Quæ mundum auricomus Sol habitabilem
 Lustrat Lumine, prædicas.

Nosti: quod fuerit ceu Pater & bonus
 Custos cum tibi, tum Christiadum choro:
 Humana nec opus, quicquid id est, fore
 Grates solvere debitas.

Nosti: cum reliquis exuviis simul
 Concludi tumulo, quicquid homo sapit
 Divini. Gravitas ponitur, Illeq;
 Candor, religioq;
 Virtus, & pietas, altaq; pectoris
 Ars, atq; eximia rebus in arduis
 Dotes; quicquid & ex Theologum uspiam
 Doctrina petitur scholæ.

Nosti hac, atq; vides grande tuum decus
 Et rerum columnen, grande per omnia
 Lapsum, & præpropere funere subrutum
 Obscura scrobe contegi.

Omnis non equidem mortuus hic jacet
 BALDWINUS; tetricam maxima pars Viri
 Devorat Libitinam. Occupat aureum
 Felix æthera Spiritus.

Durat Fama cluens ære perennior,
 Quam non imber edax, non fugæ temporum
 Possit diruere. **ILLE ILLE ITA POSTERÆ
 CRESCET LAUDIS HONORIBUS.**

Quæ nosti Viteberga, & tamen hauri sine
 Effusis lacrymis exequias agis
 Tristes, & gembunda exanimem loco
 Deponis Venerabili.

Nec sanè temerè. Flebilis occidit,
 Nulli flebilior sed tamen ac tibi.

IRACUNDA DEUM PONERE FULMINA
SIC NOSTRUM PROHIBET SCELLIS.

O essent Lacrymæ hæ, Leucorū inelyta,
Mentis signa bonæ, crimina seridæ
Plorantis! Trutinaq; hoc melius mihi
Pensares! Bona spes foret.
Cælo utramq; manum cordaq; renderes,
Voti & precibus supplicibus DEUM
Orares veniam, vindicæ ultimum
Finem supplicii tibi.

Quod ni mox facias (Hæc Tua Vox erat
Quam Balduine piis manibus ultimam
Meisneri dederas) imminet, imminet
Certò magnam aliquid mali.

Ita Observantiæ & gratitudinis debitæ ergò
Memoriam Excellentiss. Dn. Inspect. & Præ
ceptoris sui prosequitur.

Iohan. Casp. Rohrbach. Fr.
SS. Tb. St.

EPITAPHIUM.

Fortunate lapis, violis dignissime spargi
Purpureis, & quæ præstat odore, rosâ!
Theologi Magni, Vatisq; Sophiq; Latini,
Hebræi & Graji scilicet ossa tegis.
Sex hominum, bone Lector, ais? Sed falleris. Idem
Cuncta: Unus patriâ, sex tamen arte fuit.

Συμπαιδείας gratitudinisq;
debitæ causâ f.

Augustinus Lietzhaimerus Suevus,
Stipend. Onoldo-Brandeb.

Heu!

Heu dolor, heu luctus, quem sentit Leucoris alma;
 Heu præmaturæ tristia Fata necis!
 Heu cladem, quam non modo Leucoris alma, sed omnis
 Sentit Apostolicæ religionis apex!
 Dum toto Clarum MEISNERUM, dumq; disertum,
 Mors cita non tantum sustulit orbe Virum:
 Sed quoque Saxonica Balduinus gloria Terræ
 Sic cadit, ut Phæbo cum fugiente dies.
 Hoc commune malum, premit hæc jactura gementem
 Donatum verà religione gregem.
 Si quis enim Præco, si Concertator & acer,
 Qui contra morsus stare paratus erat:
 Si quis erat verà gravitatis laude coruscus;
 Si non Balduinus, mentiar, ipse fuit.
 Ast heu pœna DEL, dum orbamur Lumine tanto,
 Hoc seculo, quo ejus maximus usus erat.
 Nobis pœna quidem; sed dum DEUS abstulit orbe
 Pravo hoc, nunc illum præmia digna manent,
 Lucrifacit, quisquis sordes has effugit orbis,
 Dum sectæ crescunt, Martia turba furit.
 Dum nos interea patimur, Balduino, triumphas:
 Læta tibi Lethum meta doloris erat.
 Mors tuâ non mors est, sed somnus; Nam tuus extat
 Spiritus in cælo, gloria vernat humi.
 Quod superest, quæso, pupillis prospice parvis;
 Et nobis Doctos mitte, Jehova, viros.

Συμπιετίας καὶ λυπῆς εἶκα
 erga Excell. defunctum
 Dn. Ephorum

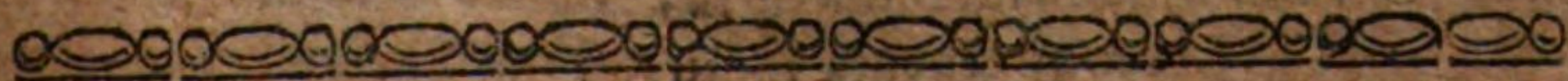
Martinus Mohr Langen-
 zennensis Fr

Siccinè fatali discedis ad æthera raptu,
 Digne senex, Pylios exuperare dies?
 Quò FRIDERICE ruis, quæ te inclementia fati,
 Quæ te, heu nobis! Parca ferox rapuit?
 Dic age Diva tuæ quæ præcipitantia mentis,
 Quis furor in doctos, ó truculenta, viros!
 Occidit, heu fatum! MEISNERUS morte peremptus,
 BALDVINUM nobis quid superesse vetas?
 Annè tibi mens est columen subvertere totum,
 In precio quicquid Leucoris alma fovet?
 Num te scripta latent, exhausti mille labores,
 Vir quos hic peperit, plebs studiosa, tibi?
 O igitur miseros quos Tu FRIDERICE relinquis!
 Maxima spes nobis funere raptatuo.
 Hinc passim vario tristis querimonia luctu
 Insonat, hinc gemitus angulus omnis habet.
 Sed tamen esto modus cruciantis pectora luctus,
 Esto modus lachrymis, luctibus esto modus.
 Est benè BALDVINO, Superùm qui sede receptus
 Dulcia perpetuæ gaudia lucis habet.
 Non periit penitus, defuncti gloria vivet,
 Semper & ingenii fama perennis erit.
 Has inter lachrymas satis hæc: Non luctus acerbus
 Plura fert; sed calamum deposuisse jubet.

Debitæ condolentiæ ergò

apponebat

Johann: Georg: Negelein Ettenstadio-
 Francus.

Mors infesta, atra, infauſta, inuariabilis, atrox,
 O mors ingrata, orta Orco, Hecate, atq; Erebo!

M

Non

Non satis esse tibi diris rapuisse Megeris
 MEISNERUM, Exemplum qui pietatis erat?
 Quin & BALDVINIDEN in nos examen habentem,
 (Proh dolor!) imperio surripuisse tuo?
 Nil facies, mors es; Vita hunc aeterna manebit:
 Nil facies, nox es; Lux ibi semper erit;
 Imperium in mundum retines, ob crimina, tu mors,
 At FRIDERICUS habet regna beata poli:
 Mundus habet bellum, magnum irrequietis acervum;
 Quin, multo melius, pax ibi, & alma quies.
 Deserit hinc merito mundi stormylma maligni,
 Unanimi dicens pectore MUNDE VALE:
 Unanimi dicens FRIDERICUS pectore DOCTOR:
 O COELUM SALVE? Iam omne Tuum, omne Meum est.

Summae observantiae, & contestandae debitae
 condolentiae ergo DN. Inspectori suo deside-
 ratissimo adjiciebat.

Georgius Rupprechtus Byrutba-
 Francus SS. Th. St. Stip. Brand.

Quid agis Plutonia nepti;
 Quid agis Libitina? sub omni
 Crudelior axe tyranna,
 Leucoreis Phalarissa Musis?
 O candida pergama Phoebo,
 Clarius candentia Divis,
 Vosn' usque videbimus atra,
 Iliacoq; cruenta luctu?
 Magni Iovis incluta, Pisa,
 Gortyne adamata pusilla,

Cœlestibus

Cœlestibus *addita Athenis*
 Proximior *Peparethos alma!*
Raro pretiosa Carystos
Lapide, abjectoq; Papanis;
 Et cuiuscunque *Struenti,*
 Non in eo, *runderata Diti!*
 Nunc incumbentia vasti
 Tot molibus *aquora Ponti,*
 Tottantoque impete *fluctus;*
 Heu! cluis *excipiens Iolchos,*
 Nunc *pressa subindeque Chalcis*
Euripo, & turbida Echidnæ
 Metuentes; *turbida Enissæ,*
 Nuncquam & *egens Gonoëssa ventu!*
 Ah nostra hucusque *Corollis*
Renitens victricibus Elis,
 Huc usque & *milite in hostes*
 Plena sacro *celebrata Pihie?*
 Eheu! quæ *invisa Methone*
Lætæis abdita sylvis
 Minitatur *acuta; Patrimæ*
Virginulæque inimica Pleuros?
 Mœsto feriente *Camænas*
Plectro lugubria, & ALBI
 Resonantibus *omina Patri*
Naiadum Lachrimosa cordis:
Albanæ corcula Montis
Afflictæ dulcula sortis
 Ah non- *immitia fata-*
 -*dum steterunt pereuntis illi?*
 Equidem mea *littora misto*
Lachrimis tumuisse fluente:
Fera cum savissima vasto hanc
Digereret Calydonæ rictu;

Cum Mors Epidaurea in ipso
Rideret pocla Magistro;
Vel cui sui Apollo verenda

Palladii dedit ipse sceptrā;

Doctōrum quando medulla

Suadaq; Polyxena Dia,

Diro, non visa petitu,

Insaturum hunc satiare Achillem:

Heu, namque, heu, Theiologorum

Heu, jam Hectora Theiologorum,

Albana ô Corcula, cunctæ &

Saxonidum mihi flete Nympha!

Æterni mansio Regni,

Æternæ Gloria famæ

Ipsi quidem: at, heu, mihi, nobis

Occidit, heu, venerandus Atlas.

LESSUS, Plutonia neptis,

Hic est, Libitina, sub omni

Crudelior axe tyranna

Leucoreis Phalerissa Musis.

Quo B. M. Præceptorem & Inspectorē vene-
randum suum cum ceteris cohonestare lugereq;
debuisset

Johannes Salomon Gramman Byru-
tho Fr. SS. Th. St.

Lugubre nunc, dolente corde plurimum,

Carmen deceret exhibere protinus:

Acerba nunc Viri virorum Maximi,

Qui summa prædicant Dei mysteria,

Mors Balduini flenda planctibus foret:

*Illius esset efferenda laudibus
Virtus ad astra, quæ venire nomine
Multo queat, Maronis ore semper, &
Homerianis prædicenda versibus.*

*Dolor sed iste non videtur intimâ
In cordis ade fixus esse firmiter,
Multis probare qui subinde nititur
Sermonibus gravem suam ægritudinem,
Contrita cuncta torqueat quæ viscera.
Vix sustinet loqui dolor sincerior,
Et vocis organo satis vix redditur.
Emitterent citius, puto, superfluas
Humore copioso ocelli lacrymas,
Quam pauca promerentur ore verbula.*

*Hic luctuosus ergo singulis status,
Quo Christianus orbis omnis ingemit,
Linguam tenet meamq; fortiter manum,
Ut cogitata nulla possit edere,
Quæ tam cruenta lugeant sat vulnera,
Et publicent feralia ista funera.*

*Hoc sufficit vel unicum modò eloqui:
Imago Palladis, Deorum munere
Demissa de super polis ab arduis,
Ut fraude subdolâ doloq; erat malo
Sublata, Troja tradebatur hostibus,
Fidensq; mentis introibat improbus
Secura tecta civitatis proditor.*

*Tuere quæso, Christe, palladium tuum,
Ejusq; ceteras columnas sustine,
Structura tota ne tuæ domus ruat.
Instructus arte callidisq; machinis*

*Sinon subire nostra tentat horrea;
Hunc dexterâ tuâ precamur amove!*

Hæc Excel. & Venerandi Dn. Præceptoris
& Inspectoris Memoriae posuit

*Nicolaus Hoffman Culmbaco-
Francus.*

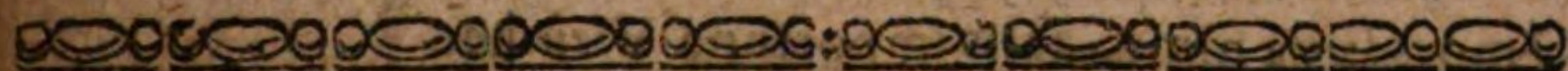

ANchora sacra cadit, fati premimurq; tenore,
Luctifona & patimur præsentis tempore sæcla:
Namque tuos vertas oculos quemcunque per orbem,
Nil nisi luctus erit, sat ubique erit ansa dolendi,
Dum sævit totò Mars armis impius orbe,
Hunc infesta lues, illum mala quæque fatigant,
Adversis multis premiturque Ecclesia Christi;
Insuper, in primis tangunt hæc tristitia fata
Exanimantq; pios, Doctosq; ex ordine quovis
Successu infauستò rapiunt, ac funere mergunt.
Oras, heu! nostras hæc infelicia cuncta
Haftenus urserunt, & adhuc urgere videntur,
Dum rapiunt nobis splendentia lumina Doctum:
Quale fuit MEISNERUS, ovans nunc sede superna,
Doctorum speculum quondam qui nobile vivus:
Tale fuit BALDVIN, præsentis luce dolendus,
Leucoridis sidus radians, præfulgida lampas;
Theiologum exemplar, virtutum gloria summa.
Ergò sacris studiis, juvenes nos, turba dicata
Plangamus, noster Mecænas occidit ingens,
Occubuit nostrum curæ casusq; levamen!

Sed quid? stat sua cuique dies, breve tempus & ævum
 Omnibus est vitæ, quæcunque sub axe renident,
 Felix qui terram tantâ cum laude relinquit!

*Lugens Inspect: suum,
 apponebat*

Johannes Solgerus, Acerno-Montanus,
 Stip. Brand.

Illud quàm verum: Quid homo nisi bulla caduca?

Exemplo Antistes hic probat ipse suo.

Doctör is excellens (heu Doctör!) namq; perennem

O vitam dignus vivere, morte perit.

Morte perit rapidâ, nostris qui commoda Musis

Multa tulit, multû profuit ipse modis

Heu mihi? Balduinum Doctorem amisimus, eheu!

Hoc cedente simul cedere quanta putas?

Nos Præceptorem; Doctorem Ecclesia fidum

Amisit; Patrem nec minus Irus inops.

Nos infelices! Divini hæc vindiciæ ira est,

Talibus hæc dantur præmia pro meritis.

Ast ita dum placuit Iovæ, num funderet tantas

Fas lacrymas nobis? sicne dolere decet?

Non puto. Sed potius, quoniam sic fata volebant,

Non minus & nobis id placuisse decet.

Hoc licet interitû nobis mala damna ferantur:

Istamen Æthereas letus adeptus opes.

Sic Balduine tibi, sic gaudia mille parantur,

Sic pax alma tibi; sic sine fine quies.

Quin letâ simul hæc optemus gaudia mente,

Incolæ ut Ætherei simus in arce poli.

Simon Acharius Barth Onoldo-Fr.
 Stipend. Brandeb.

Occidit

Occidit; opto loqui falsum, sed vera fatebor;
 Lumen! Quid? Columnen! Verba tenent lachrymæ:
 Lumen proh! Columnen Witebergæ, Antistes, & hujus
 Ecclesiæ Doctor. Nobile lumen obit.
 Doctor ut & Ductor Populi gravis, arte probatus
 BALDVINUS magnus. Quis teneat lachrymas?
 Nobile MEISNERI corpus vix friguit; Ecce
 BALDVINUS, toto clarus in orbe, jacet!
 Proh subitos casus! vero quid verius illo?
Non mors humano subjacet arbitrio.
 O mors sæva nimis, satis importuna Viris heu
 Atroces tantis injicis, ecce, manus!
 Vivere qui nequeunt, his longè optata recedis,
 Vivere qui cupiunt, his truculenta venis.
 Nos verò heu miseros! seculo hoc quibus hisce carendum
Luminibus. Sed quis percipit ista? rogo.
 Haud es quæ fueras, periit pars maxima honoris;
 Mevè silente scias; nunc Witeberga tui.
 Omina portendant nostris quid talia Musis,
 Incertum: Avertat tristitia quæq; DEUS.
 Tu bonitate DEUS plenus, DEUS alme precamur,
 Non penitus nocuos perde furore tuo.
 Parce tuo populo! lætus cantillet jo hostis?
 Absit: Summe DEUS parce tuo populo.

Beatissimo Defuncto, Dn. Inspectori suo, obser-
vantia debitaq; condolentia ergò apponebas

Laurentius Ulricus Kōnlein Wisetho-Fr.
 Stipend. Onold. Brandenburg.

Doctor Fridericus Baldwinus

Verius

Doctor Friedrich Baldwin.

IN medio pacis casu, qui pace fluebat
Divina, heu subito concidit Ille modo!
Atque adeo devicta fugit pax! Exulat orbe!
Hoste fugata latet; morte perempta jacet!

Meritò condolens

Jacobus Elrodus Culmbaco-Francus.

SI qua fontica LEUCORIS, vel unquam
Flendi causa fuit, doloris unquam.

Si qua materies acerbioris,
Certè fontica nunc Tibi redundat
Flendi causa, & acerbius dolendi.
Nondum argentea quinquies per orbem
Lumen Luna suum novum reduxit,
Et Suadam sicelice Mors avara
MEISNERI, ô lacrumæ! ô dolor! trucidat;
Mox & consimili ferocitate
HAINECCI decus abripit venustum.

Necdum funeribus placata tantis,
Quin & ulterius Tyranna pergit,
BALDVINUM, heu! rapit, heu! nimis cruenta.
O dolor! lacrumæ! dolore nunquid
Aut casu potuisti acerbiori
Usquam, LEUCORIS, obrui, misella!
Heu! stratus jacet, heu! Photinianos,
Et scortum Babylonicum colentes.
Calvinumq; redarguens, & omnes
Conatu Hæreticos potente sternens.
Eheu! occubuit, deditq; terris

Divina retinacula ipsa mentis
Contegenda, dies suprema donec
Fulgat, restituens novata cuncta.

Amplis, ô Witeberga, nunc dolores
Ostende, ô, lacrumis; repentè vastos
A L B I S pande sinûs; acres recepta
Ploratus, fluviosque, quos L Y C E A
Nostra jam fluidis genis refundunt.

Vos verò requiescite, ô Beati
Manes, hoc luteo interim cubili;
JOVA dum jubeat redire vivos.

Tantas Tuq; adeo bonus lacunas
Reple, Christe, tuæ per omne seclum
Flore quò vigeant virente laudes.

Συμπάσχων opponeb.

Michael Schleh Culmb. Fr.

Indigus haut nostri es versus, CLARISSIME DOCTOR,

Cum Tua non digne gesta queam canere.

Aurea testantur totum vulgata per orbem,

Scripta Tui ingenii, scripta Tuæ fidei:

Pro quibus officii meritas Ecclesia grates

Solvit, & has referet tempus in omne Tibi.

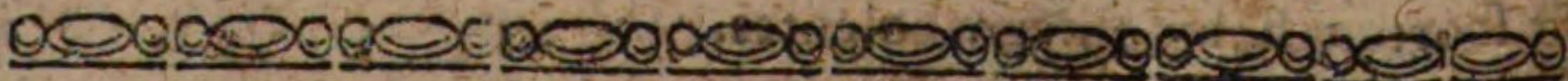
Nomini inde Tui splendebit adorea magni,

Donet erit tellus, sydera donet erunt.

Interea Venerande Senex, cæli præfulgida Stella,

Salve, iterum salve, perpetuumq; VALE.

Johannes Christophorus Jacobi
Roteburgo-Francus.

Parodia Anacreontica.

Εἰ πλεῖστον εὐμαθείας

Τὸ ζῆν παρῆγε θηλοῖς,

βαλδὺν πάνταρχ' ἡμῶν
 σφίλυτε, καὶ δίδαγμα
 ἐκαρτέρησε τηρῶν,
 ἴν, ἂν θνητὸν ἐπέλθῃ,
 βλέψῃ τε καὶ παρέλθῃ
 εἰ δ' ἔδ' τὸ πρῶτον
 βαλδὺν ἐνεσκε ζᾶειν,
 ἢ μὴ μάτῳ σενάζω,
 καὶ τὰς γόας πεπύμνω,
 ἐμοὶ γένοιτο θνητὸν
 ἐμοὶ γένοιτο πειθεῖν
 θνητὸν ὁδυρμὸν ἄκρον
 βαλδὺν νεκρὸν ἁμμῶν
 ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 ἐν δ' ἀπαλαῖσι καί τας
 μεσονυκτίοις ἐν ὥραις
 πειθεῖν πλεῖν μέγιστον.

Aliud.

Fatales Maji primæ illuxère Calendæ
 undiq; sceptrigeris.
 Et tibi, Leucoreas qui res moderamine torques
 Albidos ad fluvium,
 quem Dux Castalidum, linquens Aganippidos undas,
 unicus incoluit:
 Et tibi, cui res sacra fuit potiore medulla,
 inq; animi latebris
 qui fueras præco divini dogmatis, aræ
 mysta salutiferæ;
 Et moderabaris turbæ rudioris habenas
 legibus æthereis;

Infirmos multâ varcæ melioris alebas
 excipiens gremio;
 At validos, firmosq; fide locuplete cibâras.
 nectare & Ambrosia.
 Hem nunc una dies, quam pol saturnia stella
 linjat ab axe poli,
 cogit utrumq; suum, quod dio ex æthere fluxit,
 reddere depositum.
 Ille etenim, Magni qui gaudet nomine, sceptrum
 Leucoris usque sacrum
 ut Maji primis Academi insigne Calendis
 primitus explicuit:
 Sic etiam hic sceptrum verè manuum ornamentum,
 Pontificisq; decus,
 quo Christi navim tanquàm Palinurus agbat,
 deposuit penitus.
 Tum quales illi claves, quæ Palladis arcam
 & Sophies adyta,
 Cunctaque, pandoræ quæ sunt in pixide clausa,
 omnimodè referant,
 horula subduxit: Tales Erebiq; Poli;
 huic eadem abripuit,
 scilicet ante potes ad tartar: mittere Ditis
 degeneres animos:
 Mercurii virgâ, sed quæis sunt pectora ficta
 de meliore luto
 claudere Tanarias fauces, supremaq; summi
 pandere regna Jovis.
 Hinc veluti codex illi, qui pectora Mneme
 sacra satisq; Jove
 imperio premit, & vinclis & carcere frenat,
 fugerat: è manibus;
 sic eadem huic momenta, sacrum rupere libellum,
 scriptaq; Pneumatica,
 quæis, veluti galea redimitus tempora, Papam
 omnigenumq; gregem,

& Calvi turmam, ac consortia prava Photini
strenuus impetiit:

Insuper ut digitis, quos annulus aureus ornat,
demitur aptus honor;

sic huic, quem peperit redimitum Daphnide Phœbus,
grande decus capitis;

quosve Jovis cerebro fata conciliarat honores,
munera vel Sophies,

aut quos Theologiæ mysteria nosse facultas
maxima contulerat;

unâ rupturâ disrumpitur annulus, atq;
vertitur in nihilum.

Tandem ut postremis nudatur honoribus ille,
pallioloq; suo;

sic hic hac horâ spoliatur manticâ, & istinc
nudus in exuviis.

linquitur, inq; arcam fragilem, tumulumq; repositus:
desiit esse sibi.

Et sic fors eadem tetigit, quos pulpita vexit
culmina ad ætherea:

At nos alterius, cujus scidit Atropos annos,
fata dolere decet;

& vel odoratis benè spirent floribus aræ,
more licet veterum,

vel bibat Assyrios felix fatis urna liquores,
aut potius lachrymas.

Tu Balduine, solute tuis mortalibus umbris
calitibus melior

aliquumq; choro, nunc illud psallere cessa
& geminare melos;

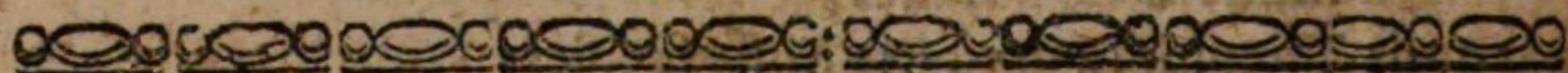
Illa fides vidua est, quam non patientia firmat;
Nam tibi parva queis.

*Ita pios desideratissimi sui Ephori manes debito
luctu prosequebatur*

Johannes Rab Weissenbronnâ. Francus.

Balduinus fuit, ô lugete Heliconi alumni,
 Et quotquot fecti splendidiore luto.
 Tales Theiologos non quivis parturit annus,
 Quò quid nobilius, rarius esse solet.
 Magne Deus tanti fulcrum suppose ruini
 Conveniens, Marti spicula pelle procul.

Johannes Neubaur.

Luximus heu nuper! decus immortale lycæi
 Nostri MEISNERUM, Theiologum eximium:
 Jam lugendus Atlas, magnus BALDVINIUS, ille,
 Notus in Eois Occiduisq; plagis.
 Qui fuerit famâ toti notissimus orbi,
 Jam subito summum claudit in orbe diem.
 Occidit heu! lumen quò non prælustrius ullum
 Extat, honore olim dignius atque fuit.
 Quis quæso nostrum non altos indè dolores
 Ducat, quæis penes est religionis amor?
 Ah cecidit, cecidit decus admirabile secli,
 Gloria & Aonidum, Leucoreæq; scholæ!
 Ah miseros! meritò ferit ardua sidera clamor:
 O tristem sortem, durâq; fata Soli.
 Sed fieri hoc placuit Christo, divina voluntas
 Cujus, ut à cunctis hocce teratur iter.
 Ergò siste tuas lacrymas studiosa caterva,
 Et præceptori fata precare pia.

Reverend. suum Dn. Præceptorem &
 Inspectorem lugens f.

Wolfgangus Friderici, Pinu-Mon-
 tanus Stipend. Brand.

Lumina chara poli duo si tegerentur in arce,
 Et cæcis tenebris obruta plura forent:
 Aut vigili si grex ovium pastore careret,
 Quem ferus offendit nocte dieq; lupus:
 Si ratis horrifonas agitata per æquoris undas
 Naucleri rueret sola labore carens:
 Heu subito series quam longa futura malorum,
 Nemini ut posset vita carere malis!
 Sunt citò Saxonicae dæda tecta Sionis in arce
 Lumina chara soli, lumina clara poli,
 Plura jacent tenebris gravium velata dolorum,
 Leucoreâ ut nequeant fundere in urbe jubar.
 Mortuus en, sacro verbo qui Pastor aiebat
 Servabatq; gregem nocte dieq; DEI;
 Ne lupus irrueret Stygius, ne torva leæna
 Hæreses, raperet pabula sacra gregis.
 Sacra Dei ratis hæreticis jam fertur in undis
 Sola, caret veteris Typhis & arte sui;
 Salvus it ad superos, navemq; relinquit is altis
 Pluctibus immersam Martis & excidii.
 Heu tingunt hominum jam multa pericula vitam,
 Et plura ex omni parte manere solent!
 Mortis ut ire viam, Superosq; paratus adire,
 Tatus & in cælis quisq; manere velit.
 O te Balduinum felicem terq; beatum
 Incolumem servant tecta beata poli!
 Salvus agis lætos, ceu victor in arce, triumphos,
 Et cupis Aligeris lætus adesse choris.
 Nos sumus, in terris mœrentes atque morantes,
 Expositi partibus, & sine fine, malis.
 At DEUS, alme parens, qui cuncta tueris in Orbe,
 Christicolæ cunctis eripe, quaeso, malis,
 Suffice Leucoreâ radiat quod Lumen in urbe,
 Et quod doctrinæ spargat ubiq; jubar;

Cimmeriae noctes maneant ne Tempia scholasq;
 Sed fax Theologia splendeat ipsa sacra.
 Qui gregi Albiaci curam gerat usque fidelum,
 Suffice Pastorem, Christe benigne, novum;
 Ut bene servet oves roseo tibi sanguine partas,
 Ne rapiat Stygius Tartara ad ima lupus.
 Spiritus alme, tatem docto sine Typho vagantem,
 Ne ruat haereseos fluctibus acta, rege.
 Annue sacra Trias votis: VViteberga subinde
 Laudibus ornabit Numina trina piis.

Inspectori sVo Venerando MœstVseXarabat

Georgius Egerer Guntzenhusâ Francus

SS Theol. Stud.

Ω Σ ὑπερίσιν ρεθ̃ & νυὺ δέυετε δάκρυσιν ὑμῶν,
 ὅσοις μὲν μέλεται πρᾶγμα θεοφροσύνης.
 Κόπτετε πεινθῆντες πυκνήσι τὰ στήθεα χερσίν,
 Οἱ μέλλοντες ἔμεν ἐν γὰρ λόγοισι θεῶ.
 ὅτ' ἀλκτῆρ' ὑμῶν, ἄλλων τ' ὀπίδοξον ἰδηγόν,
 Φρικτὸν ὑφ' ἡλε μόρῃ & συ. εἰοῖο μεί &.
 & μέντι το μόρῃ μέν &, ἀλλά γε μᾶλλον
 ἡμέτερης δεινὸν πλῆθ' ἀπαθ' αλίας.
 αὐτὰρ ἀληθείας ὅσοι ἀντιλέγοντες ἔασι,
 & ρα λάβοντες ἐν πραπίδεσσι χαράν,
 εἰ γὰρ γλῶτ' ἡμῶν σιγαῖ βαλδευῖ ἡρως,
 Φθέγγασ' εἰς αἰὲν χράμματα ἀνδ' ὅμως.
 Al. us.

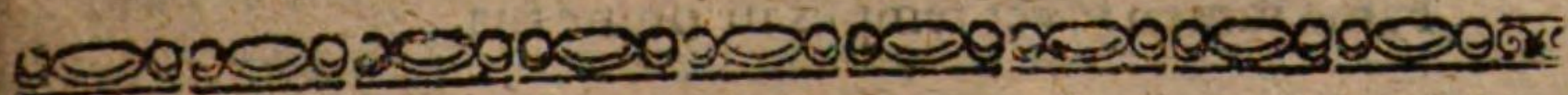
O Tristes nimium Maji, infauistasq; Calendas!
 Sideraq; o cœli perquam inamabilia!
 Quando magnorum surgens à cæde virorum,
 Majori intendit trux Libitina necem!
 At quem dico virum? Balduinum. Cujus in ædes
 Saxitum ut venit Somni homicida Soror,
 Continuò occurrunt, Cruciatus, & intima adurens
 Febris, & erodens singula membra Dolor,

Hem

Hem, quanto hunc, ajunt, semper molimine adorti
 Nos sumus, & nullis ictibus ille cadit!
 Cernis par illud? *Fidei Patientia* juncta
 Hunc faciat nostras non metuisse minas,
 Frustra illum ulterius tentamus: forcipe Clothus,
 Nî vinci mavis, res peragenda tibi est.
 Paret, & ab rumpi vitæ mox stamina mandat,
 Balduinus subito cum moriturus ait:
 Non, quod festines, hic est: prævertō necantem.
 Hoc ipsum præsens scilicet hora monet,
 Quâ Claves, vitam si nunc Meisnerus haberet,
 Traderet, hinc etiam promptè ego trado meas.
 Ilicet expirat. Vos Parca hæc auribus haustis,
 Nec factum est vobis mollius inde jecur?
 Fabula, ehem certè est, cytharæ modulamine captas
 Vos Vati Eurydicen restituisse suam.
 Nam si unquam vobis præcordia fracta fuissent,
 Balduini eloquio tunc ea fracta forent.

*Venerandis Manibus Inspectoris
 sui desideratissimi gratissima hoc
 memoria Τεκμήριον posuit*

Samuel Hain Culmbaco-
 Francus-

At quibus (heu!) lacrumis plorem miserabile Fatum!
 Quivē tuas doleam, Leucoris alma, vices!
 Agra dolore nimis mea mens suspensa tenetur;
 Ne querulos possit fundere ab ore sonos.
 Nondum Meisneri luctus elaximus atros,
 Cujus *μνημοσύνη* viscera nostra tenent.

*Heu capitis Viteberga tui collapsa corona
 Mortiferâ Lethi falce secata jacet!
 Quæ tribus ante sacris Ecclesia fulta columnis;
 Unica nunc saltem quicquid id omne regat.
 Inde videre licet sacris instare ruinam;
 Quod satis ostendit vindictæ ira DEI.
 Scilicet hanc meritis pœni punire senectam
 Vult DEUS: Idcirco ne mala damna terant
 Insignes pietate viri, probitatis amantes,
 Scandere morte poli sidera celsa jubet.
 Hæc trutinæ boni, vestramque agnoscite culpam:
 Tarda quidem Iovæ pœna, sed ampla venit.*

f.

*Georgius Engelhart Guntzeuhusâ-
 Francus Stipend. Onoldo-Brandenb.*

E Cquis te rapuit furor ô Mors invida dirus,
 Irruis in tantâ dum gravitate virum?
 Cujas mirantur voces, mirantur acumen
 Ingeniî, quo nec clarior alter erat.
 O miseram vitæ sortem casusq; dolendos!
 Scilicet hæc lex est: Stat sua cuiq; dies.
 At Balduine! licet sis raptus morte, perennis
 Fama tamen vivet tempus in omne tua.

*Debitæ οὐρανὸς εἰς
 ergo ita acclamabat*

*VVolffgangus VVüstinger Heiden-
 hemio-Suevus Stipendiarius
 Onoldo-Brandenburg.*

Quassa

Quassata est savis Academia nostra procelis,
 Sensit & adversas sorte rotante vices,
 Nuper ut abripuit magnum mors improba Atlantem
 MEISNERIUM, & cæcum concidit in tumulum.
 Non satis hoc fuerat; Veterem renovare dolorem
 Ecce novis lacrimis aspera fata jubent.
 Trux Libitina necat BALDUINUM: ô funus acerbum!
 Abstulit illa Sophum Theiologumq; decus;
 Sionidum fulcrum jam subruit; atq; Lycei
 Leucorei avulsit mors homipetida caput.
 Quis non amissum meritò nunc lugeat? Ecquis
 In tanto luctu temperet à lacrimis?
 Ah! vulnus crudele Academia sensit, ocellis
 Funera quæ toties vidit acerba suis;
 Ingemit ipsa suis quassata Ecclesia fati,
 Ingemit, & tanto nunc dolet orba viro;
 Ignoti, noti, BALDUINI funera deflent;
 Eorū deflent Hesperiaq; plaga;
 Ipse suas Majus damnatq; oditq; Calendas,
 Mallet & è fastis hæc tulisse suis.
 Hos sine lege ruens mors imperat effera luctus;
 Et rigida antiquæ normula legis ait:
 Omnibus una via est; stat terminus omnibus idem:
 Vivimus, in tumulum mox Libitina trahit.
 Lex hæc Doctorem nostrum mortalibus oris
 Evocat, & numero jungit iniqua suo.
 Ipse sed haud illos sentit tangitve dolores,
 Gaudia sed nullis sat celebrata sonis;
 Ipse velut rutilo radiat Carbunculus auro,
 Electos inter sic micat, ecce, DEL;
 Illustres inter Divas sic ipse coruscat:
 Ceu jubar Eorum fulget in arce poli;

BALDUINUS satur est divino Nectare, Divum

Accumbens epulis vescitur Ambrosiâ.

O cenam gratam! felix conviva, Jehovæ

Cui licet aspectu colloquioq; frui!

Quin & in hoc mundo vives, dignissime cedro,

Nescit supremos heic tua fama rogos.

Vivite Balduini cum laude superstiti manes!

Vos Pietasq; vetat Religioq; mori.

Debitæ suprà d'ſſas évenæ

apposuit

Georgius Halbmayer,

Mœno-Bernâ Francus.

Q Uem finem lacrumis dabis ô DEUS alme subortis!

Quæ nostri tandem pausa doloris erit!

Nondum MEISNERUM fato deflevimus! Ecce

Luctum alium nobis trux Libitina parit.

BALDUINUS princeps cathedræ, templiq; choragus

Dum parili casu, lege, modoq; cadit:

Antistes templi, fulcrum, columenq; sacratæ

Interpres linguæ, ac urbis & orbis apex.

Qui voce, & chartis docuit Megalander ut alter

Christiadum populos, Albiacamq; scholam.

Cernimus hinc; referat quæ damna Ecclesia passim

Lumine sublato, Numine & hocce novo.

Hæresis, impietas, odium, dissensio, & astus

Sincerum tollent religionis opus:

Ni DEUS ærumnis cælo mox Hæctora mittat,

Hostes qui verbi supprimat ense DEI.

Condolenti animo lugebat desidera-
tissimum suum Dn. Inspectorem

Conradus Dietman Wirspergâ-Fr.

Quid tandem speres? Vix MEISNER sidera adivit,
 MENTZERUS sequitur, jam quoque calce premis
 Calcem BALDUINIUS; terris ereptus iniquis
 Invidia Celi. Novit uterque polus
 Nobilis hac quantum, ne quid, Res publica Christi
 Acciperet damni, Tigra laboris, erat
 Dum, heu, nostra, exantlarit. Habet nunc frigida tellus,
 Tellus nunc cassos lumine frigida habet.
 Talia quis fando silitum mollire rigorem
 Non queat in lacrimas diffundere unde potis?
 Quid dein Palladio fiet? Romanus Ulysses
 Sacrato avellet vique doloque loco.
 Disprohibete! Gerant Mavortia pectora IOVÆ
 Prælia, quæ celis instruat ipse sacris.
 At, BALDVINE, mihi Salveque Valeque, Tuque
 E tumba violæ profiliantque rosæ.

περὶ λυπῶς

ponebat

Iohannes Hertel Adorfio-
 Variscus.

Cum ligna arida vellit Hortulanus,
 Nil est, quod metuat virago frugum;
 Sed cum ligna virentia Hortulanus
 Aufert è medio arborum vireto,
 Multum est, quod metuat virago frugum.
 At jam Cœlicus Hortulanus ille
 Nobis eripuit decus virorum,
 Columnam Patriæ, anchoram Sacrorum,
 BALDŪINIADEN Θεῶν διδάκτον,
 Ut qui roscida vis fuit per orbem,

Et fragrans viola in Foro Sophorum,
 Et nectar roseum scientiarum,
 Quâ stat THEOLOGÛM chorus salubris.
 En hunc cœlicus Hortulanus ille
 Nobis eripuit necem per atram!
 Multum est, quod metuat virago frugum.
 Verûm si id placuit DEO Triuno,
 Non est nos penes improbare velle.
 BALDÛINI ADESpericlo ademtus
 In cœlis micat optimi instar astri;
 Nos nunc lerna gravis manet malorum.
 Ut verò illa abeant, DEUM precemur.

Inspectori

&

Præceptori

suo

P. D. G. appendebat

Johannes Schubart Culm. Fr.

O VViteberga geme, & cunctos præscinde capillos.

Vu causam magnam Verno de flore Coronam

Perdisti, & binis gemmis quæ læta micabat:

Magnum Balduinum, Meisnerumq; omnia Magnum

Quos letum absumpsit cœlumq; vocavit ad altum.

Horum obitu est igitur Tua nunc dispersa corona:

Hincq; dolent Tecum, quibus est sub pectore Virtus.

O æterne DEUS sana bant sanabile vulnus;

Atq; fac incolumis VViteberga diutius ut sit,

Ne contra Sanctos fera prætia misceat hostis,

Gaudeat & Satanas turbam pervertere, Natus

Quam Tuus in ligno per acerba Morte redemit.

*Sic Tibi dicemus grates & pectore & ore
Pro bonitate Tua, & laudes sine fine canemus.
Annue IHOVA meis, rursum precor, annue votis.*

*Doloris sui contestandi ergò
ita lamentabatur*

*M. Christianus Schreck
Salburg Variscus.*

Heu! quibus ereptam capiti Witeberga coronam
Conquereris lacrymis, flebilibusve modis?

En tuus occubuit Doctor præcoq; fidelis

BALDUINUS, plenus Nectare & Ambrosia.

Lugebas meritò Meisnerum nuper ademptum

Theiologum, famâ nobiliore virum.

Ipse sed ætherio qui afflatus numine fulsit,

Oppressus cecidit mortis amaritie.

Ingeminare licet tibi lamentabile fatum

BALDUINI, & querulâ voce dolere nimis.

Quod tuus excessit vivis Antistes olivâ

Evinctus viridi flosq; decusq; tuum.

Ipse quidem Sanctos inter ceu lumina cœli

Splendet, tu terris lurida & ægra jaces.

Ultra Luciferum formosæ Amathisidis orbem

Is raptus vitâ Cœlicolum fruitur:

Tu pravo in mundo remanes, rabieq; maligna

Omnibus & diris exagitanda jaces.

Ergò piis precibus supremi Numinis iram

Placato, ut veniat pax, & amica SALUS:

Cœlitus ut doctos alios tibi mittat JOVA

Claros doctrinâ tûm pietate viros.

συμπάγων faciebat

Iohannes Specnerus Bindlochio Fr.

Festinata gemit quis non hæc fata doloris,
 Nec lacrymisve genas fundat in æde DEI?
 Heu malè: præpropere ruperunt pensa puellæ
 Baldvino retrice; nos dolor omni adit.
 Quis igitur lacrymis, querulisque vocibus unquam
 Sat deploremus, turba Novena, necem?
 Theiologum patria, cæca Sol. in amissum unum,
 Cujus vix similis munera suscipiet.
 Hic erat ex nostris Antistes, nobile Lumen,
 Et decus in cathedra, clarus in orbe Viri.
 Omnes hoc orbi multum poscimus ad unum,
 Quem DEUS ad Celi sustulit astra virum.
 Exteri & hunc plangent, & fati, Gorgonis ora,
 Nec non Posteritas, signa dolenda dabit.

Nænam hanc in Τεκμήριον
 D. sui Inspectoris apponebat,

Jobannes Apelles Leucopo-
litanus Fr.

Vivimus exequias BALDUINO: id si leve dictu;
 Vivimus exequias & WITEBERGA, tibi.
 BALDUINUS siquidem, qualem vix secula vitæ
 Viderunt, norunt hæc, futura ferent:
 Theiologum princeps, celsi qui sideris instar
 Illorum emicuit prominuitq; choro:
 Cui similem Albiacæ vix unquam habuere Cathedra
 Doctrinæ, vitæq; Integritate, virum:
 Quo vivo hæresum non ullus atrocior hostis,
 Nec qui pugnaret fortius, alter erat:
 Quo solabar MEISNERIA FATA superstitæ,
 Atq; omnis tecum Christidos ora piæ:

Quo

Quo fulcire tuos spe divite credula lapsus
 Sperabas, laudes & cumulare tuas:
 Mortuus est: Inquam, BALDUINUS mortuus; atque
 Ne quicquam vanas spes remoratus obit.
 Occubuit medio turbamur turbine; contra
 Quo Domini verbum styx Acheronq; fremunt;
 Tempore, quo restant Doctorum vix totidem, quot
 Thebarum portæ, Niliacæq; fores.
 Scilicet ingeminant junctim sua gaudia: plaudunt
 Et Calvinisequæ, Papisequæq; sibi.
 Sed benè es! & frendere illis optato: quietem
 BALDUINI at bustis, quam meruere, tui.
 Et sceleri exequias promptè postito: dolendas
 Nî mâlis iri, Leucoris alma, tibi.
 Sed, quid dico, tibi? Quin (absint omina) toti
 Nî mâlis fieri Christi adumq; gregi.

Debitæ observantiæ & supplexor

ergo

lubens, sed lugens
 adjicere voluit, debuit

Christophorus Meelfuhrerus Onol-
dinus Francus.

HOC moris Superis, pręgnantes grandine nimbi
 Quando solo incumbant, eripere ante bonos.
 Publicus hinc luctus nos cordoliumq; fatigat
 Balduini abscessu, vivere Deiphobes
 Pulverem annis digni: Tantum caput extulit ille
 Theologos inter lenta viburna solent
 Quantum Cupressi: Non huic Pietasq; fidesq;
 Illi fieri non labrū prisca natabat amat:
 Vixit ad exemplar Virtutum nobile, factis
 Et semper cordi ut dicta, animaret erat.

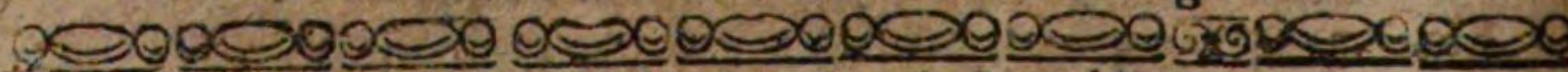
*Sed vixit. Potitur paradisi vere perenni
Nunc anima, exuvia molliter opto cubent.*

Georgius Ernestus Schöfftershai-
merus Onold. Fr.

NEmpè ergò inviso gaudet Libitina feretro
Subdere, quos Lethes nescia fama foveat.
Mars cum Morte truci jungit commercia; Divæ
Hæc subolem Sophiæ tollit, at ille Duces.
Articulo hoc rerum nescit qui hostilia fibret
Tela, vel hæreticos taxet ad usque dolos.
Exitiale igitur fatum impia Scæva minatur
(Ni mentem vano ludimus augurio:)
Ob scelus at fontes alto tactura flagello
Mitescat votis Numinis ira piis.
Grataq; palmigeræ reparando tempora Pacis
Christi adum cedat pectora fida gregi.
Nosq; sui clypeo verbi tutetur, & armis
Gaudentem reprimat dogma perire pium.

Iohan. Severus Rolvvag, Onold. Francus.

In quoque, Fama loquax, sed enim atro tincta colore

Eloquere, immensi qua patet orbis iter :
Balduinus per Te, dum vixit: notus obivit
Mortem, & jam tantum vivit in ore Tuo.
Orbam patre domum, Tanto Doctore catervam
Pieriam lachrymas fundere non satis est.
Collachryment populi, qui vel sub utroq; videntur
Phœb.: (Balduini quò modo nomen iit;)
Collachryment omnes populi, inquam; Funera t' inta
Publica sunt: etenim publica cura peris.

Vitus Dolffus Hydrothela Fr. Stip.
Onoldo-Brandenburg.

Plorandi meritò cunctis concordia par sit,
 Et lachrymæ, causâ sufficiente, fluant.
 Balduinum nobis quoniam crudelis ademit
 Mors, & ad Auctorem iussit abire suum.
 Quo præsentē, diu viguit Respublica Christi
 Hoc dempto, veluti lumine cassa, jacet.
 Hinc plorant erepta sibi sua gaudia cives,
 Hinc gemit alma, suas, Misnia, delitias.
 Quid! quod & ipsa suum testentur pulpita templi
 Luctum, cum nigris sint cooperta togis?
 An nihil est natos caro privare parente?
 An nihil est stabilem dilacerare thorum?
 An nil Pierides firmâ spoliare columna?
 An nihil est ovibus surripuisse Palem?
 Philosophum specimen quo tandem venit? ademptum est:
 Quo pietas? Mortis squalida dextra tulit.
 Quo charitum flos? erupit: Quo venit Asylum,
 Justitiæ, quorsum gloria Pieridum?
 Condita sunt tumulo, restat nil, singula noster
 Balduinus secum sub cava busta rapit.
 Scindere mors potis est vitam, non tollere famam,
 Crescere quæ demum post pia fata solet.
 Mille duces obire, obierunt milia regum,
 Quorum nunc tumulus nomen & ossa tenet.
 Balduini nullo succumbet gloria seculo,
 Dum pia Religio dum viget alma fides:
 Propterea captum posthac cohibete dolorem,
 Atq; hanc Christianâ pendite lance necem.
 Quod non tollendum, manet æquâ mente ferendum,
 Nos quoq; mors simili conditione vocat.
 Nam præit, haud perit, nobis succedere vestat,
 Quando fores mortis pulsat adunca manus.

Andreas Gollmayr Guntzen-
busanus Francus.

TE quoq, post tantos, heu! Balduin, urbis amicos
 Extremum mortis sustinuisse diem!
 Vix dum MEISNERI putruerunt membra beati,
 Ossaq, præclari vix tepe facta Blumi!
 Dum vix Heinecci dedimus mortale sepulcro
 Corpus, qui eternum vivere dignus erat!
 Parcere debuerant crudelia numina Parca,
 Atq, crebri luctus hunc statuisse modum.
 Sed nondum summi placata est ira Tonantis,
 Hunc tulit & summâ religione virum.
 Quàm vereor dubius, tantorum fata virorum
 Saxonice dicant omnia dira focus!
 Scilicet haud unquam magna cecidere columna,
 Quin humeris traherent tristia fata suis.
 Quæ pietas cordi est, tantos perpendite casus,
 Præbentes vitæ nuncia signa nova.
 Res agitur nam vestra: piis fortuna peracta est,
 Quorum nunc tumulis molliter ossa cubant.
 Quorsum? summe Deus, cui orbatæ Ecclesia cura est,
 Sarcijacturam, quæ modò facta, gravem.
 Firmaq, Saxonia, quæ provida cura sine ullis
 Supposuit mertis, fulcrâ tuere, DEUS.

Johannes Widemann Hydrotheba-
 Francus, stipendiarius Onoldo-
 Brandenburgicus.

F I N I S

LESSUS

in obitum adm. Rev. CL. excellentissimiq; Viri,

Dn. FRIDERICI BALDUINI,
SS. Theol. D. & in Witebergensi Academia Prof.
Primarii & Senioris, Eccl. Pastoris ac Superinten-
dentis, qui Calendis ipsis Maij anno hoc luctuosissimo
1627. è mortali vitâ egressus est, fato sibi quidem beatif-
simo, bonis autem omnibus acerbissimo
& ominosissimo.

Sed quotus est, has qui superùm satis æstimet iras!
En quot semideos tollit ab orbe Deus!
Ut vix præ lacrymis, chartam quæ flumine tingunt,
Deingi possint tot nigra fata virum.

O mihi non umbras lunæ, Solisvè labores,
Jam refer in numeros, sub digitosvè voca;
Hos potius tantos defectus, tanta colorum
Schemata pestilium, quâ potes arte, nota.
Sol rediit vicies ac ter, cummersus in umbras
HUNNIUS, Albiaci Phosphorus ille poli.
Nostra sed occiduo simul hæmisphæria motu
Declinant spacio lumina terna brevi:
Tu, BECCERE, lyrâ; tu mentis acumine, RUNGI,
Tu, SCHILTERE, diâ clare piâq; manu.

Nec mora; GESNERUS subitis involvitur umbris;
Is, qui viva Patrum Bibliotheca fuit.

Tuq; MYLI, referens animis Zeloq; Lutherum,
Fructibus eximiis tuq;, LYSERE, gravis.

Hinc cum FÖRSTERO linguarum lumine claro,
HÖTTERUS gemino dignus honore, cadit.

Hinc cum MÜLMANNO, quo vix argutior alter,
HARBARTUS, quo vix doctior alter, obit.

Nec satis; aureolo Chrysostomus ore, GEORGI
Tu quoq; WEINRICHI climata nostra fugis.

A

His

πολύκαρ-
ω.

His igitur tantis Eclipsibus anxius, atrox
Fundit aquas Albis, fundit Elyster aquas;
Sed quotus est hominum, lacrymas qui fundat acerbis!
Latius ergo mali serpit opaca lues.
Nam te, GERLACHI, nam te, SIGWART, Tubingæ
Sidera, præcipientes linea mortis agit.
ANDREASq; comes vobis OSIANDER, & illi
HAFFENREFFERUS, signa gemella poli.
Et quid JENA dolet? facie viduata DEBELI,
Et face REUDENI, ceu patris orba fuit.
Nec spargit radios PETRUS PISCATOR, Hebrææ
Mercurius linguæ; quantus is ergo dolor!
Argentina suos ut luget Orionis ignes!
MARBACHIUM, PAPPUM; jam quid uterq; cinis.
Quò se BECHTOLDUS? quò se TAUFERERUS? Horizon
Occulit tantos, lucida signa, viros.
Et quis nescivit Deloton in axe Rosarum?
O quàm non simili jam miæat ille modo!
Excidit è roseo LOBECHIUS ignis Olympo,
Et BACMEISTERI flamma corusca perit.
Lux AFFELMANNI nimis ab citò rapta sub umbras,
Et GROSHENNINGI nox habet atra iubar.
Impius & fatuus fuerit, tot ab æthere labi
Qui sine prodigio sidera posse putet.
Luminibus Giesæ quid vidit pulcrius æther?
HELVICO? sed & hunc Cephea terra tegit.
Et WINCKELMANNO? sed & hic Olor obrutus umbris,
MENZERO? sed & hic Pegasus acer obit.
Quid? quod MEISNERUS numeri fax aurea primi
Jam quoq; cor referens luce Leonis, abest.
Ergo ad Leucoreum Caligo revolvitur axem,
Astraq; sub terram vix satis orta rapit.
Ac quasi pœniteat damni, BALDUINUS eadem
Corripitur, nostræ Cassiopæa scholæ.
Non si pulmones miser in suspiria solvam,
Hoc satis egerem triste doloris onus.

Crede

Crede mihi, W I T E B E R G A ; malum portenditur ingens,
Id nisi præversum, vi pietatis, eas.
Cum Solymis longo tot mitteret ordine vates,
Rursus & ingrato tolleret orbe Deus;
Proh quot panarum tituli! quæ lerna malorum
Infaustas celeri sorte secuta vices!
Ergo tuis damnum cervicibus imminet (eheu!)
Quod tenebrosa poli, Leucori, signa notant.
Nam perpendiculo vertex tuus uritur illis,
Dum M E I S N E R U S obit, dum F R I D E R I C U S obit:
M E I S N E R U S moritur, pius ac argutus Ulysses,
Heu aciem nostram quanta pericla manent?
B A L D U I N U S moritur, præstans ac fortis Achilles,
Heu classem nostram quot fera damna manent!
Hic cum doctrinâ pietas certabat, & unâ
Quæ facerent magnum singula nomen, erant.
Consilium sapiens, promptæ facundia linguæ,
Ingeniique acies, iudicii que penu.
Integritas vitæ, non ficta modestia morum,
Candida mens, facies læta, benigna manus.
Hi duo depererunt; quanto tibi, Leucori, damno!
O quam deberes milite malle premi!
Quinq; ferè jam nunc H A L A pondera contulit auri,
Quæ tonnas vocitant, Marte subacta fero.
Nec tamen hæc tanti jactura putanda, duorum.
Quàm tibi quæ celeri funere facta virum.
Olim dicebam, cum Te, W I T E B E R G A , viderem,
Vix est in toto sanctior orbe locus.
Hic sunt tot Cineres, hominumque tot ossa piorum,
Immò tot in vivis lumina semper agunt:
Ut quasi cælestis videas Collegia Vitæ,
De quibus: hic pulchrum est, hic habitare juvat.
At jam facta tibi quantum difformis es ipsi?
Ut vix Leucoreo Leucoris ulla solo.
Nam quid eris tandem? Heroum nisi grande sepulcrum,
Ipsiisque tui larva futura brevi.

Quod scelus ergò tuum? læsi quæ crimina **JOVÆ**
Ut tantis in te sæviat ille minis!
Scilicet ingratos animos pro munere tanto
It castigatum vindictisq; petit.
Summorum vilis nimis est annona virorum,
Quos tu susq; ferè, Leucori, deq; facis.
Nam tot Semideos quàm censu ponis inani?
Quàm Tibi seu vivant, seu moriantur, idem est?
HUNNIUS, inquis, obit! quis jam succedet eidem?
Occumbit **MYLIUS**, præco quis alter erit?
BALDUINUS moritur, cathedram quis sessor habebit?
Scilicet, hos gemitus plebs tua ducit iners.
Quàm leve judicium de tantis casibus? iras,
Ah hos esse puta Numinis, esse minas.
Crede mihi quovis non nascitur **HUNNIUS** anno,
Non **MYLIUM** quævis silva vel hortus habet.
BALDUINO similem vix axe videbis Eoo,
Cur non ergo magis vulnera tanta dolent!
Millibus è multis tibi selectissima Princeps
Nomina, non quovis edita mittit agro,
At tibi tam gravium facilis jactura virorum est,
Larga velut parium crescat ubiq; seges.
Sit verò: Latices sed quod neq; dogmatis ipsos,
Quos fundunt lingua divite, grata bibis.
Ambrosiam, verbiq; dapes quod negligis almi,
Conculcans saturo pabula lata pede;
Balsama, quod proprio largis tibi messibus horto
Nata, paras aliis, fœda sed ipsa manes,
Invidiis ardens, fastu levis, ebria luxu,
Effera luxurie, turpis avaritiâ;
Id verò sævas accersit ab æthere pœnas,
Non impunè licet temnere, crede, Deum.
Quot sunt, quotidie qui vivunt orgia Bacchi?
Nec vicinorum tristia fata vident!
Sæpè quot insani resonant de nocte boatus,
Immo die claro quem pudet esse levem?

Priscus

Priscus abest habitus, meretricia vestis honori est,
 His etiam, qui fors nil meretricis habent.
 Se fucis pingunt, fiscoq; libidinis illo
 Alliciunt juvenum nescia corda doli.
 Luxuriæ nidum, mentis vexilla Superbæ,
 Sic igitur juvenum publica cura fovet.
 Nec reliquam scelerum Camarinam duco movendam,
 Tangenda aut elegis ulcera fœda meis.
 Ah mores inquire tuos, ah excute vitam,
 Si sapis, & precibus numina flecte piis.
 Non linguæ tantum, sed morum nisibus ora,
 Pectore nam mavult, quam Deus ore coli.
 Spiritus est, non verba placent, sed Spiritus illi,
 Mens est, non fucos, facta sed ipsa videt.
 Id nisi præstiteris maturius, ilicet actum est,
 Urbibus ac aliis Verbera plura feres.
 Ad Cælum subvecta, rues dejecta sub orcum,
 Tot monitus surda ne, precor, aure cape.
 Sunt qui fausta tibi, firmosq; precantur honores,
 Myrias est hominum, quæ tibi læta vovet,
 Ob sanctam Cathedram, Sophies ob pulpita summæ,
 Tu modò ne scelerum vota retunde notis.
 Si tibi cum vitiis bellum, pax mœnia cinget,
 Si pax cum vitiis, mœnia Marte ruent.

At tu magne Deus, senis ô Rex unice mundi,
 Et gregis ELECTOR DUXq; COMESq; tui.
 Hunc ô ne montem meritis ulciscere pœnis,
 Nec vitem sævâ grandine perde tuam.
 Sed memor affectus in nos & cordis aviti,
 Ob paucos toti parce faveq; gregi.
 Sunt tamen hic aliqui, sunt qui nosse laborant,
 Has ô pupillas alveolosq; fove.
 Non erit ulla dies, ego quin te prosequar hymnis,
 Conjuge cum natâ submodulante sonos

Immò tibi multos adducere nitar alumnos,
Qui tua perpetua Numina laude vehant.
Parce precor nobis, averteq; signa furoris,
Utq; tot ominibus fac sapiamus, Amen.

Ita gemit, ita vovet, atq; utinam ita speret!

Paulus Rôberus SS. Th. D. & PP.

*Cujus & sequens elegidion in honorem
sui BALDUINI.*

UT virtutis honor comes est, ita livor honorum,
Qui malè vel summis dicere semper amat,
Et cum non possit producere crimina, navos
Obiicit, ac omni proluit ora luto,
Se nitidum nostris facturus sordibus, ausus
Ac eloturus ventris odore suos.
Sic dum BALDUINUM novit super æthera ferri,
Vult aliquà saltem labe notare virum.
Hunc, ait, hunc opifex genuit, subtexere pelles
Vestibus, ac humili vellera doctus acu.
Vah quàm pungis eum! tibi si Maxentius effrens,
Aut Polyphemus iners, leno latrove, pater,
Pellice si natus, quod laudi ducis, & arti
Pellicæ præfers, ingenuoq; toro,
Magnum nomen habes, en ut trabe pendet ab altis
Progenies! ut te stemmata longa decent!
At nostrum thalami pudeat, quo prodit, honesti!
Sitq; probro, nasci progitore probo!
Heus tu! nonnè Dei mos est, è sordibus altis
Tollere, qui claudant regis utrumq; latus?
Quid tibi Willigidem loquar! aut Agathoclea regem?
Hic patriis ollis nobilis, ille rotis.
Sfortia Dux præstans annon patre natus agresti?
Justinus Cæsar nonnè bubulcus erat?
Quis DAVID? Opilio? quæ fors insignia? pelles:
Quis pater illius? nonnè colonus agri?

Quos

Quos numerabat avos? pictos quibus Amphitheatris
E pastoritio stemmate natus Amos!
Annon & PAULO fuit ars manuarum? scenas
Consutas corio (quod docet ille) dedit.
Nec genus aut ab avi Magnum decuere LUTHERUM;
Sed fulsit radiis, Sol velut, ipse suis.
HUNNIUS ante alios obscuro nobilis ortu;
Nam pater haud opifex, sed vigil urbis erat.
Et tamen hunc tantum Mystam, vigilemque, supremam
Sortis in urbe Dei, protulit ille vigil.
CHEMNICIUS stantus! vicino nactus agello
Brizenam patriam, lanificemque patrem.
Nec Patris aut generis piguit puduitve JACOBUM;
ANDREAE, fatus est quod genitore fabro.
Quid plures referam? quid te Clarissime SCHNEPFIUS
Te SCHEGKI? aeternam nomina digna cedro?
Nec vos cum multis titulos jactatis avorum,
Sed propriae solidas nobilitatis opes.
Unum addam ac alium, genuit quem PELLIO felix,
Et sic BALDUINO conditione parem.
Te demiramur ZWINGERE, tuumque theatrum,
Nobile quingentis, quos habet, historicis.
Sed qui tam celsam poterat pater indere mentem,
Non nisi velleribus PELLIO clarus erat.
CONRADI legimus PELECANI Biblia, summas
Fontis & Hebraei deveneramus opes.
Insevit tantos sed qui pater indolis ausus,
Non nisi PELLICEA nobilis arte fuit.
Et CONRADE tuos legimus GESNERE labores,
Cunctaque posteritas, si qua futura, leget.
Tanta sed impressit quis dignis pectora membris?
Non nisi qui PELLIS jungere norat acu.
Vilis & ut tantos anser strepat inter olores,
Nec meus ipse parens HAC fuit arte rudis.
Qui pietate tamen cives cum vinceret omnes,
Et decus & fulcrum totius urbis erat.

Hinc

Hinc cum fratre mihi satis integra messis honorum,
Et nisi degeneres, æthere major erit.
Nimirum dictum est: FLOREBIT NATIO JUSTI.
Non dictum, FELIX NATIO DITIS ERIT.
Et cum PELLICEO nostros vestiret amictu
Numen Avos, dictæ præstitit artis opus.
Hinc didicit lanam subtexere primus alutæ
Fons omnis nostræ nobilitatis, Adam.
Cum sacra fecissent, de pellibus æquid ovillis?
Annon vestitus constituere genus?
Et quantum decus est, spoliis ornare ferarum
ELECTORALES Cæsareasq; togas?
Quod si non leges tantum, sed & arma decorum
Nomen habent, satis hic nobilis ordo virum;
Nam quæ, Mome manus, adeò, quæ brachia sordent,
Sentires vellem, si qua palæstra vocat.
Seu cuperes hastâ, seu vulnus acinace malles,
Cæsim vel punctum, non tibi terga darent.
I nunc ac obelum BALDUINO fige, quod ortu
Non sit in hunc mundum nobiliore satus.
Nobilis ille satis, thalamo quem gignit honesto
Integer & sceleris purus, ut ille, pater.
Filius at terræ est, nec cœli nobilis albo,
Nomina qui tantum terrea jactat iners.
Omne tulit punctum, cui virtus addit honores,
Seu tenui, seu sit divite sorte Pater.
Si tibi, Mome, minus vulgoq; probamur inani,
Gratos esse Deo sufficit, esse bonis.
Laus igitur Domino, celsâ qui sede superbos
Dejicere, ac humiles substituisse solet,
Is magnis nostrum mactavit honoribus olim,
Et jam majores addit in axe. Sat est.

F I N I S.

Witebergæ Prælo Gormanniano, Anno 1727.

Balduin, Friedrich, 1575-1627

Epicedia In luctuosissimum obitum Magni illius Theologi, Dn. Friderici
Balduini, SS. Theologiae Doctoris ac Professoris Academiae Wittebergensis
primarii

Wittebergae 1627

Augsburg, Staats- und Stadtbibliothek -- 4 Bio 700 -44#(Beibd. 2
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11208814-1